

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
258

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 211. Περί αντικαταστάσεως των άρθρων 250, 252 παρ. 1, 254 και 269 παρ. 3, του Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου. 1
- N. 213. Περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως των Παρισίων του 1883 «περί προστασίας της Βιομηχανικής Ίδιοκτησίας», ως αυτή ανεθεωρήθη εν Στοκχόλμη την 14ην Ιουλίου 1967. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 211

Περί αντικαταστάσεως των άρθρων 250, 252 παρ. 1, 254 και 269 παρ. 3, του Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομόφωνως μετά της Βουλής, άπεφασίσταμεν:

Άρθρον 1.

Τò άρθρον 250 του διατ. Ν.Δ. 187/1973 κυρωθέντος Κώδικος Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου αντικαθίσταται ως κάτωθι:

Άρθρον 250.

Έπιβολή όριστικής στερήσεως.

1. Όριστική στερήσις επιβάλλεται:

α. Έπί ναυτικού άτυχήματος κρινέντος, κατά την διοικητικήν διαδικασίαν έλέγχου ναυτικών άτυχημάτων, ως όφειλονόμου εις δόλον, ή, έφ' όσον συνεπεία του άτυχήματος επήλθεν όλική άπώλεια του πλοίου, πραγματική ή τεχμαρτή, θάνατος ή βαρεία σωματική ελάβη ανθρώπου, κρινόμενη κατά τò άρθρον 310 Ποινικού Κώδικος, εις βαρείαν άμέλειαν.

β. Έάν ό τιμωρηθείς δις δια προσωρινής στερήσεως τουλάχιστον έξ μηνών ήθελεν υποπέσει εκ τρίτου εις τò αυτό άδίκημα εντός πενταετίας.

γ. Μετά καταδίκην δι' άμετακλήτου δικαστικής άποφάσεως επί λαθρεμπορίας, επί παραβάσει του νόμου περί ναρκωτικών, εις σφερητικήν της έλευθερίας ποινήν άνωτέραν των έξ μηνών.

δ. Έάν καταδικάσθαι άμετακλήτως εις ποινήν φυλακίσεως τουλάχιστον ένός έτους, όσάκις κατά τὰ εκ της καταδικαστικής άποφάσεως δεκτά γενόμενα, περί των ατίμων. του εΐδους, του τρόπου τελέσεως και της φύσεως, της δι' ήν ή κα-

ταδίκη πράξεως, μαρτυρείται, παρά τῷ πράξαντι. διαστροφή χαρακτήρος.

ε. Μετά καταδίκην δι' άμετακλήτου δικαστικής άποφάσεως δια παραβάσει των άρθρων 223 παρ. 2 και 224 περίπτ. (β') του παρόντος και

στ. Εις πάσαν άλλην περίπτωσιν προβλεπομένην υπό ειδικών διατάξεων.

2. Προκειμένου περί παραπομπής πλοιάρχου εις Πειθαρχικών Συμβούλιον και μέχρι έκδικάσεως της υποθέσεως στερείται ούτος του δικαιώματος της ναυτρογήσεως, εάν ό Ύπουργός Έμπορικής Ναυτιλίας, εις σοβαράς και ήτιολογημένας περιπτώσεις διατάξη τούτο.

Άρθρον 2.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 252 του αυτού ως άνω Κώδικος αντικαθίσταται ως κάτωθι:

Άρθρον 252.

Πειθαρχικαί κυρώσεις επί λιποταξίας.

1. Έπί λιποταξίας επιβάλλεται προσωρινή στερήσις της άσκήσεως του ναυτικού επαγγέλματος ένός μέχρι πέντε έτών. Εις ήν περίπτωσιν ό ναυτικός εντός 24 ώρων από του άπόπλου του πλοίου ένεφανίσθαι ένώπιον Διμενικής ή Προξενικής ή Έπιτοπίου Άρχης, δηλών ότι είναι πρόθυμος ν' αναλάβη την εργασία του, επιβάλλεται προσωρινή στερήσις έξ μηνών μέχρις ένός έτους.

Άρθρον 3.

Τò άρθρον 254 του ΚΔΝΔ αντικαθίσταται ως κάτωθι:

Άρθρον 254.

Μετατροπή ποινής προσωρινής στερήσεως.

1. Η πειθαρχική ποινή προσωρινής στερήσεως άσκήσεως του ναυτικού επαγγέλματος μέχρι δύο έτών, μετατρέπεται υποχρεωτικώς εις χρηματικήν τοιαύτην, ανερχομένην εις τò εν όγδοον (1/8) του εν τη συλλογική συμβάσει προβλεπομένου μισθού του ναυτικού, δι' έκαστον μήνα στερήσεως, του τιμωρηθέντος έχοντος δικαίωμα έπιλογής επί του τρόπου έκτίσεως του συνόλου ή τμήματος της ποινής αυτού.

2. Δια τὰ άδίκηματα έγκαταλείψεως θέσεως, έγκαταλείψεως κινδυνεύοντος πλοίου, στάσεως, διασιπραγίας, πειρατείας, έπιβουλής κατά του πλοιάρχου, καταχρήσεως έξουσίας, μη αυτοπροσώπου διευθύνσεως του πλοίου, άνυπακοής πλοιάρχου, παραλείψεων πλοιάρχου επί συγκρούσεως, παραλείψεως βοήθειας εις κινδυνεύοντα πρόσωπα, παρανόμου είσπρακίσεως ναρκωτικών, βαρείας άμελείας έξ ής προήλθε ναυτικών άτυχημάτων ή έπισύρων ποινήν όριστικής στερήσεως, παραλείψεως έκτελέσεως των υπό των Οικείων Κανονισμών προβλεπομένων γυ-

μνασίων, ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης διὰ πετρελαιοειδῶν καὶ παραβάσεων τοῦ Κανονισμοῦ ἀποφυγῆς συγκρούσεως, τὸ δικαίωμα μετατροπῆς τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς προσωρινῆς στέρησεως τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς χρηματικὴν ποινὴν, χωρεῖ διὰ πειθαρχικὰς ποινὰς χρονικῆς διαρκείας μέχρις ἐνὸς ἔτους, ἐφαρμοζομένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα καὶ τὰ ἐκ μετατροπῆς πειθαρχικῶν ποινῶν ποσὰ ἀποτελοῦν ἔσοδον τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς τιμωρηθέντας ναυτικούς καὶ μὴ εἰσέτι ἐκτίσαντας καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὰς πειθαρχικὰς αὐτῶν ποινὰς. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐπιστροφή καταβληθέντων ποσῶν πρὸς ἐξαγορὰν ἐπιβληθείσης πειθαρχικῆς ποινῆς, ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 269 τοῦ Κώδικος Δημοσίου Ναυτικοῦ Δικαίου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἀσκηθεῖσθαι ἐφέσεως κατὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀποφάσεων ὁ Ὑπουργὸς δύναται μετ' αἵτησιν τοῦ τιμωρηθέντος, νὰ διατάξῃ τὴν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς μέχρις ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἐφέσεως, ἐφ' ὅσον ἀπηγγέλθη ποινὴ στέρησεως μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 213

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνoῦς Συμβάσεως τῶν Παρισίων τοῦ 1883 «περὶ προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας», ὡς αὕτη ἀνεθεωρήθη ἐν Στουκχόλμῃ τὴν 14ην Ἰουλίου 1967.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσταμεν:

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Στουκχόλμῃ τὴν 14 Ἰουλίου 1967 Διεθνὴς Σύμβασις Παρισίων τοῦ ἔτους 1883 «περὶ προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας», ἥς τὸ ἀναθεωρηθὲν κείμενον ἔπεται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν:

CONVENTION DE PARIS
POUR LA PROTECTION
DE LA PROPRIÉTÉ INDUSTRIELLE

du 20 Mars 1883

Revisée

à Bruxelles le 14 Décembre 1900, à Washington le 2 Juin 1911, à la Haye le 6 Novembre 1925, à Londres le 2 Juin 1934, à Lisbonne le 31 Octobre 1958 et à Stockholm le 14 Juillet 1967.

Article premier

1) Les pays auxquels s'applique la présente Convention sont constitués à l'Etat d'Union pour la protection de la propriété industrielle.

2) La protection de la propriété industrielle a pour objet les brevets d'invention les modèles d'utilité, les dessins ou modèles industriels, les marques de fabrique ou de commerce, les marques de service, le nom commercial et les indications de provenance ou appellations d'origine, ainsi que la répression de la concurrence déloyale.

3) La propriété industrielle s'entend dans l'acception la plus large et s'applique non seulement à l'industrie et au commerce proprement dits, mais également au domaine des industries agricoles et extractives et à tous produits fabriqués ou naturels par exemple : vins, grains, feuilles de tabac, fruits, bestiaux, minéraux, eaux minérales, bières, fleurs, farines.

4) Parmi les brevets d'invention sont comprises les diverses espèces de brevets industriels admises par les législations des pays de l'Union, telles que brevets d'importation, brevets de perfectionnement, brevets et certificats d'addition. etc.

Article 2.

1) Les ressortissants de chacun des pays de l'Union jouiront dans tous les autres pays de l'Union, en ce qui concerne la protection de la propriété industrielle, des avantages que les lois respectives accordent actuellement ou accorderont par la suite aux nationaux, le tout sans préjudice des droits spécialement prévus par la présente Convention. En conséquence, ils auront la même protection que ceux-ci et le même recours légal contre toute atteinte portée à leurs droits, sous réserve de l'accomplissement des conditions et formalités imposées aux nationaux.

2) Toutefois, aucune condition de domicile ou d'établissement dans le pays où la protection est réclamée ne peut être exigée des ressortissants de l'Union pour la jouissance d'aucun des droits de propriété industrielle.

3) Sont expressément réservées les dispositions de la législation de chacun des pays de l'Union relatives à la procédure judiciaire et administrative et à la compétence, ainsi qu'à l'élection de domicile ou à la constitution d'un mandataire, qui seraient requises par les lois sur la propriété industrielle.

Article 3.

Sont assimilés aux ressortissants des pays de l'Union les ressortissants des pays ne faisant pas partie de l'Union qui sont domiciliés ou ont des établissements industriels commerciaux effectifs et sérieux sur le territoire de l'un des pays de l'Union.

Article 4.

A. 1) Celui qui aura régulièrement fait le dépôt d'une demande de brevet d'invention, d'un modèle d'utilité, d'un dessin ou modèle industriel, d'une marque de fabrique ou de commerce, dans l'un des pays de l'Union, ou son ayant cause, jouira, pour effectuer le dépôt dans les autres pays, d'un droit de priorité pendant les délais déterminés ci-après.

2) Est reconnu comme donnant naissance au droit de priorité tout dépôt ayant la valeur d'un dépôt national régulier, en vertu de la législation nationale de chaque pays de l'Union ou de traités bilatéraux ou multilatéraux conclus entre des pays de l'Union.

3) Par dépôt national régulier on doit entendre tout dépôt qui suffit à établir la date à laquelle la demande a été déposée dans le pays en cause, quel que soit le sort ultérieur de cette demande.

B. En conséquence, le dépôt ultérieurement opéré dans l'un des autres pays de l'Union, avant l'expiration de ces délais, ne pourra être invalidé par des faits accomplis dans l'intervalle, soit, notamment, par un autre dépôt, par la publication de l'invention ou son exploitation, par la mise en vente d'exemplaires du dessin ou du modèle, par l'emploi de la marque, et ces faits ne pourront faire naître aucun droit de tiers ni aucune possession personnelle. Les droits acquis par des tiers avant le jour de la première demande qui sert de base au droit de priorité sont réservés par l'effet de la législation intérieure de chaque pays de l'Union.

C. 1) Les délais de priorité mentionnés ci-dessus seront de douze mois pour les brevets d'invention et les modèles d'utilité, et de six mois pour les dessins ou modèles industriels et pour les marques de fabrique ou de commerce.

2) Ces délais commencent à courir de la date du dépôt de la première demande; le jour du dépôt n'est pas compris dans le délai.

3) Si le dernier jour du délai est un jour férié légal, ou un jour où le Bureau n'est pas ouvert pour recevoir le dépôt des demandes dans le pays où la protection est réclamée, le délai sera prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui suit.

4) Doit être considérée comme première demande dont la date de dépôt sera le point de départ du délai de priorité, une demande ultérieure ayant le même objet qu'une première demande antérieure au sens de l'alinéa 2) ci-dessus, déposée dans le même pays de l'Union, à la condition que cette demande antérieure, à la date du dépôt de la demande ultérieure, ait été retirée, abandonnée, ou refusée, sans avoir été soumise à l'inspection publique et sans laisser subsister de droits, et qu'elle n'ait pas encore servi de base pour la revendication du droit de priorité. La demande antérieure ne pourra plus alors servir de base pour la revendication du droit de priorité.

D. 1) Quiconque voudra se prévaloir de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu de faire une déclaration indiquant la date et le pays de ce dépôt. Chaque pays déterminera à quel moment, au plus tard, cette déclaration devra être effectuée.

2) Ces indications seront mentionnées dans les publications émanant de l'Administration compétente, notamment sur les brevets et les descriptions y relatives.

3) Les pays de l'Union pourront exiger de celui qui fait une déclaration de priorité la production d'une copie de la demande (description, dessins, etc.) déposée antérieurement. La copie, certifiée conforme par l'Administration qui aura reçu cette demande, sera dispensée de toute légalisation et elle pourra en tout cas être déposée, exempte de frais, à n'importe quel moment dans le délai de trois mois à dater du dépôt de la demande ultérieure. On pourra exiger qu'elle soit accompagnée d'un certificat de la date du dépôt émanant de cette Administration et d'une traduction.

4) D'autres formalités ne pourront être requises pour la déclaration de priorité au moment du dépôt de la demande. Chaque pays de l'Union déterminera les conséquences de l'omission des formalités prévues par le présent article, sans que ses conséquences puissent excéder la perte du droit de priorité.

5) Ultérieurement, d'autres justifications pourront être demandées.

Celui qui se prévaut de la priorité d'un dépôt antérieur sera tenu d'indiquer le numéro de ce dépôt; cette indication sera publiée dans les conditions prévues par l'alinéa 2) ci-dessus.

E. 1) Lorsqu'un dessin ou modèle industriel aura été déposé dans un pays en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'un modèle d'utilité, le délai de priorité ne sera que celui fixé pour les dessins ou modèles industriels.

2) En outre, il est permis de déposer dans un pays un modèle d'utilité en vertu d'un droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet et inversement.

F. Aucun pays de l'Union ne pourra refuser une priorité ou une demande de brevet pour le motif que le déposant revendique des priorités multiples, même provenant de pays différents, ou pour le motif qu'une demande revendiquant une ou plusieurs priorités contient un ou plusieurs éléments qui n'étaient pas compris dans la ou les demandes dont la priorité est revendiquée, à la condition, dans les deux cas, qu'il y ait unité d'invention, au sens de la loi du pays.

En ce qui concerne les éléments non compris dans la ou les demandes dont la priorité est revendiquée, le dépôt de la demande ultérieure donne naissance à un droit de priorité dans les conditions ordinaires.

G. 1) Si l'examen révèle qu'une demande de brevet est complexe, le demandeur pourra diviser la demande en un certain nombre de demandes divisionnaires, en conservant comme date de chacune la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité.

2) Le demandeur pourra aussi, de sa propre initiative, diviser la demande de brevet, en conservant comme date de chaque demande divisionnaire la date de la demande initiale et, s'il y a lieu, le bénéfice du droit de priorité. Chaque pays de l'Union aura la faculté de déterminer les conditions auxquelles cette division sera autorisée.

H. La priorité ne peut être refusée pour le motif que certains éléments de l'invention pour lesquels on

revendique la priorité ne figurent pas parmi les revendications formulées dans la demande au pays d'origine, pourvu que l'ensemble des pièces de la demande révèle d'une façon précise lesdits éléments.

I. 1) Les demandes de certificats d'auteur d'invention, déposées dans un pays où les déposants ont le droit de demander à leur choix soit un brevet, soit un certificat d'auteur d'invention, donneront naissance au droit de priorité institué par le présent article dans les mêmes conditions et avec les mêmes effets que leur demandes de brevets d'invention.

2) Dans un pays où les déposants ont le droit de demander à leur choix soit un brevet, soit un certificat d'auteur d'invention, le demandeur d'un certificat d'auteur d'invention bénéficiera, selon les dispositions du présent article applicables aux demandes de brevets, du droit de priorité basé sur le dépôt d'une demande de brevet d'invention, de modèle d'utilité ou de certificat d'auteur d'invention.

Article 4 bis.

1) Les brevets demandés dans les différents pays de l'Union par des ressortissants de l'Union seront indépendants des brevets obtenus pour la même invention dans les autres pays, adhérents ou non à l'Union.

2) Cette disposition doit s'entendre d'une façon absolue notamment en ce sens que les brevets demandés pendant le délai de priorité sont indépendants, tant au point de vue des causes de nullité et de déchéance qu'au point de vue de la durée normale.

3) Elle s'applique à tous les brevets existant au moment de sa mise en vigueur.

4) Il en sera de même, en cas d'accession de nouveaux pays, pour les brevets existant de part et d'autre au moment de l'accession.

5) Les brevets obtenus avec le bénéfice de la priorité jouiront, dans les différents pays de l'Union d'une durée égale à celle dont ils jouiraient s'ils étaient demandés ou délivrés sans le bénéfice de la priorité.

Article 4ter.

L'inventeur a le droit d'être mentionné comme tel dans le brevet.

Article 4quater.

La délivrance d'un brevet ne pourra être refusée et un brevet ne pourra être invalidé pour le motif que la vente du produit breveté ou obtenu par un procédé breveté est soumise à des restrictions ou limitations résultant de la législation nationale.

Article 5.

A. 1) L'introduction, par le breveté, dans le pays où le brevet a été délivré, d'objets fabriqués dans l'un ou l'autre des pays de l'Union n'entraînera pas la déchéance.

2) Chacun des pays de l'Union aura la faculté de prendre des mesures législatives prévoyant la concession de licences obligatoires, pour prévenir les abus qui pourraient résulter de l'exercice du droit exclusif conféré par le brevet, par exemple faute d'exploitation.

3) La déchéance du brevet ne pourra être prévue que pour le cas où la concession de licences obligatoires n'aurait pas suffi pour prévenir ces abus. Aucune action en déchéance ou en révocation d'un brevet ne pourra être introduite avant l'expiration de deux années à compter de la concession de la première licence obligatoire.

4) Une licence obligatoire ne pourra pas être demandée pour cause de défaut ou d'insuffisance d'exploitation avant l'expiration d'un délai de quatre années à compter du dépôt de la demande de brevet ou des trois années à compter de la délivrance du brevet, le délai qui expire le plus tard devant être appliqué; elle sera refusée si le breveté justifie son inaction par des excuses légitimes. Une telle licence obligatoire sera non exclusive et ne pourra être transmise, même sous la forme de concession de sous-licence, qu'avec la partie de l'entreprise ou du fonds de commerce exploitant cette licence.

5) Les dispositions qui précèdent seront applicables, sous réserve des modifications nécessaires, aux modèles d'utilité.

B. La protection des dessins et modèles industriels ne peut être atteinte par une déchéance quelconque, soit pour défaut d'exploitation, soit pour introduction d'objets conformes à ceux qui sont protégés.

C. 1) Si, dans un pays, l'utilisation de la marque enregistrée est obligatoire, l'enregistrement ne pourra être annulé qu'après un délai équitable et si l'intéressé ne justifie pas des causes de son inaction.

2) L'emploi d'une marque de fabrique ou de commerce, par le propriétaire, sous une forme qui diffère, par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif de la marque dans la forme sous laquelle celle-ci a été enregistrée dans l'un des pays de l'Union n'entraînera pas l'invalidation de l'enregistrement et ne diminuera pas la protection accordée à la marque.

3) L'emploi simultané de la même marque sur des produits identiques ou similaires, par des établissements industriels ou commerciaux considérés comme copropriétaires de la marque d'après les dispositions de la loi nationale du pays où de la protection est réclamée, n'empêchera pas l'enregistrement, ni ne diminuera d'aucune façon la protection accordée à ladite marque dans n'importe quel pays de l'Union, pourvu que le dit emploi n'ait pas pour effet d'induire le public en erreur et qu'il ne soit pas contraire à l'intérêt public.

D. Aucun signe ou mention du brevet, du modèle d'utilité, de l'enregistrement de la marque de fabrique ou de commerce, ou du dépôt du dessin ou modèle industriel ne sera exigé sur le produit pour la reconnaissance du droit.

Article 5bis.

1) Un délai de grâce, qui devra être au minimum de six mois, sera accordé pour la paiement des taxes prévues pour le maintien des droits de propriété industrielle, moyennant le versement d'une surtaxe, si la législation nationale en impose une.

2) Les pays de l'Union ont la faculté de prévoir la restauration des brevets d'invention tombés en déchéance par suite de non-paiement de taxes.

Article 5ter

Dans chacun des pays de l'Union ne seront pas considérés comme portant atteinte aux droits du brevet :

1) l'emploi, à bord des navires des autres pays de l'Union, des moyens faisant l'objet de son brevet dans le corps du navire, dans les machines, agrès, appareils et autres accessoires lorsque ces navires pénétreront temporairement ou accidentellement dans les eaux du pays, sous réserve que ces moyens y soient employés exclusivement pour les besoins du navire;

2) l'emploi des moyens faisant l'objet du brevet dans la construction ou le fonctionnement des engins de locomotion aérienne ou terrestre des autres pays de l'Union ou des accessoires de ces engins, lorsque ceux-ci pénétreront temporairement ou accidentellement dans ce pays.

Article 5quater

Lorsqu'un produit est introduit dans un pays de l'Union où il existe un brevet protégeant un procédé de fabrication dudit produit, le breveté aura, à l'égard du produit introduit, tous les droits que la législation du pays d'importation lui accorde, sur la base du brevet de procédé, à l'égard des produits fabriqués dans le pays même.

Article 5quinquies

Les dessins et modèles industriels seront protégés dans tous les pays de l'Union.

Article 6.

1) Les conditions de dépôt et d'enregistrement des marques de fabrique ou de commerce seront déterminées dans chaque pays de l'Union par sa législation nationale.

2) Toutefois une marque déposée par un ressortissant d'un pays de l'Union dans un quelconque des pays de l'Union ne pourra être refusée ou invalidée pour le motif qu'elle n'aura pas été déposée, enregistrée ou renouvelée au pays d'origine.

3) Une marque régulièrement enregistrée dans un pays de l'Union sera considérée comme indépendante des marques enregistrées dans les autres pays de l'Union, y compris le pays d'origine.

Article 6bis.

1) Les pays de l'Union s'engagent, soit d'office si la législation du pays le permet, soit à la requête de l'intéressé, à refuser ou à invalider l'enregistrement et à interdire l'usage d'une marque de fabrique ou de commerce qui constitue la reproduction, l'imitation ou la traduction, susceptibles de créer une confusion, d'une marque que l'autorité compétente du pays de l'enregistrement ou de l'usage estimera y être notoirement connue comme étant déjà la marque d'une personne admise à bénéficier de la présente Convention et utilisée pour des produits identiques ou similaires. Il en sera de même lorsque la partie essentielle de la marque constitue la reproduction d'une telle marque notoirement connue ou une imitation susceptible de créer une confusion avec celle-ci.

2) Un délai minimum de cinq années à compter de la date de l'enregistrement devra être accordé pour réclamer la radiation d'une telle marque. Les pays de l'Union ont la faculté de prévoir un délai dans lequel l'interdiction d'usage devra être réclamée.

3) Il ne sera pas fixé de délai pour réclamer la radiation ou l'interdiction d'usage des marques enregistrées ou utilisées de mauvaise foi.

Article 6ter

1) a) Les pays de l'Union conviennent de refuser ou d'invalidier l'enregistrement et d'interdire, par des mesures appropriées, l'utilisation, à défaut d'autorisation des pouvoirs compétents, soit comme marque de fabrique ou de commerce, soit comme élément de ces marques, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes

d'Etat des pays de l'Union, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie adoptés par eux, ainsi que toute imitation au point de vue héraldique.

b) Les dispositions figurant sous la lettre a) ci-dessus s'appliquent également aux armoiries, drapeaux et autres emblèmes singes ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales dont un ou plusieurs pays de l'Union sont membres, à l'exception des armoiries, drapeaux et autres emblèmes, singes ou dénominations qui ont déjà fait l'objet d'accords internationaux en vigueur destinés à assurer leur protection.

c) Aucun pays de l'Union ne pourra être tenu d'appliquer des dispositions figurant sous la lettre b) ci-dessus au détriment des titulaires de droits acquis de bonne foi avant l'entrée en vigueur, dans ce pays de la présente Convention. Les pays de l'Union ne sont pas tenus d'appliquer lesdites dispositions lorsque l'utilisation ou l'enregistrement visé sous la lettre a) ci-dessus n'est pas de nature à suggérer, dans l'esprit du public, un lien entre l'organisation en cause et les armoiries, drapeaux, emblèmes, singes ou dénominations, ou si cette utilisation ou enregistrement n'est vraisemblablement pas de nature à abuser le public sur l'existence d'un lien entre l'utilisateur et l'organisation.

2) L'interdiction des signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie s'appliquera seulement dans les cas où les marques qui les comprendront seront destinées à être utilisées sur des marchandises du même genre ou d'un genre similaire.

3) a) Pour l'application de ces dispositions, les pays de l'Union conviennent de se communiquer réciproquement, par l'intermédiaire du Bureau International, la liste des emblèmes d'Etat, signes et poinçons officiels de contrôle et de garantie, qu'ils désirent ou désireront placer, d'une façon absolue ou dans certaines limites, sous la protection du présent article, ainsi que toutes modifications ultérieures apportées à cette liste. Chaque pays de l'Union mettra à la disposition du public, en temps utile, les listes notifiées.

Toutefois, cette notification n'est pas obligatoire en ce qui concerne les drapeaux des Etats.

b) Les dispositions figurant sous la lettre b) de l'alinéa 1) du présent article ne sont applicables qu'aux armoiries, drapeaux et autres emblèmes, singes ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales que celles-ci ont communiqués aux Pays de l'Union par l'intermédiaire du Bureau international.

4) Tout pays de l'Union pourra, dans un délai de douze mois à partir de la réception de la notification, transmettre, par l'intermédiaire du Bureau international, au pays ou à l'organisation internationale intergouvernementale intéressés, ses objections éventuelles.

5) Pour les drapeaux de l'Etat, les mesures prévues à l'alinéa 1) ci-dessus s'appliqueront seulement aux marques enregistrées après le 6 novembre 1925.

6) Pour les emblèmes d'Etat autres que les drapeaux, pour les signes et poinçons officiels des pays de l'Union et pour les armoiries, drapeaux et autres emblèmes, singes ou dénominations des organisations internationales intergouvernementales, ces dispositions ne seront applicables qu'aux marques enregistrées plus de deux mois après réception de la notification prévue à l'alinéa 3) ci-dessus.

7) En cas de mauvaise foi, les pays auront la faculté de faire radier même les marques enregistrées avant le 6 novembre 1925 et comportant des emblèmes d'Etat, signes et poinçons.

8) Les nationaux de chaque pays qui seraient autorisés à faire usage des emblèmes d'Etat, signes et poinçons de leur pays, pourront les utiliser, même s'il y avait similitude avec ceux d'un autre pays.

9) Les pays de l'Union s'engagent à interdire l'usage non autorisé, dans le commerce, des armoiries d'Etat des autres pays de l'Union, lorsque cet usage sera de nature à induire en erreur sur l'origine de produits.

10) Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'exercice, par les pays de la faculté de refuser ou d'invalider, par application du chiffre 3 de la lettre B de l'article 6quinquies, les marques contenant, sans autorisation, des armoiries, drapeaux et autres emblèmes d'Etat, ou des signes et poinçons officiels adoptés par un pays de l'Union, ainsi que des signes distinctifs des organisations internationales intergouvernementales mentionnés à l'alinéa 1) ci-dessus.

Article 6 quater

1) Lorsque, conformément à la législation d'un pays de l'Union la cession d'une marque n'est valable que si elle a lieu en même temps que le transfert de l'entreprise ou du fonds de commerce auquel la marque appartient, il suffira, pour que cette validité soit admise, que la partie de l'entreprise ou du fonds de commerce située dans ce pays soit transmise au cessionnaire avec le droit exclusif d'y fabriquer ou d'y vendre les produits portant la marque cédée.

2) Cette disposition n'impose pas aux pays de l'Union l'obligation de considérer comme valable le transfert de toute marque dont l'usage par le cessionnaire serait, en fait, de nature à induire le public en erreur, notamment en ce qui concerne la provenance, la nature ou les qualités substantielles des produits auxquels la marque est appliquée.

Article 6quinquies

A. 1) Toute marque de fabrique ou de commerce régulièrement enregistrée dans le pays d'origine sera admise au dépôt et protégée telle quelle dans les autres pays de l'Union, sous les réserves indiquées au présent article. Ces pays pourront, avant de procéder à l'enregistrement définitif, exiger la production d'un certificat d'enregistrement au pays d'origine, délivré par l'autorité compétente. Aucune législation ne sera requise pour ce certificat.

2) Sera considéré comme pays d'origine le pays de l'Union où le déposant a un établissement industriel ou commercial effectif et sérieux, et, s'il n'a pas un tel établissement dans l'Union, le pays de l'Union où il a son domicile, et, s'il n'a pas de domicile, dans l'Union, le pays de sa nationalité, au cas où il est ressortissant d'un pays de l'Union.

B. Les marques de fabrique ou de commerce visées par le présent article, ne pourront être refusées à l'enregistrement ou invalidées que dans les cas suivants:

1° lorsqu'elles sont de nature à porter atteinte à des droits acquis par des tiers dans le pays où la protection est réclamée;

2° Lorsqu'elles sont dépourvues de tout caractère distinctif, ou bien composées exclusivement de signes ou d'indication pouvant servir, dans le commerce, pour désigner l'espèce, la qualité, la quantité, la destination, la valeur, le lieu d'origine des produits ou l'époque de production, ou devenus usuels dans le langage courant ou les habitudes loyales et constantes du commerce du pays où la protection est réclamée;

36 lorsqu'elles sont contraires à la morale ou à l'ordre public et notamment de nature à tromper le public. Il est entendu qu'une marque ne pourra être considérée comme contraire à l'ordre public pour la seule raison qu'elle n'est pas conforme à quelque disposition de la législation sur les marques, sauf le cas où cette disposition elle-même concerne l'ordre public.

Est toutefois réservée l'application de l'article 10 bis.

C. 1) Pour apprécier si la marque est susceptible de protection, on devra tenir compte de toutes les circonstances de fait, notamment de la durée de l'usage de la marque.

2) Ne pourront être refusées dans les autres pays de l'Union les marques de fabrique ou de commerce pour le seul motif qu'elles ne diffèrent des marques protégées dans le pays d'origine que par des éléments n'altérant pas le caractère distinctif et ne touchant pas à l'identité des marques, dans la forme sous la quelle celles-ci ont été enregistrées audit pays d'origine.

D. Nul ne pourra bénéficier des dispositions du présent article si la marque dont il revendique la protection n'est pas enregistrée au pays d'origine.

E. Toutefois, en aucun cas, le renouvellement de l'enregistrement d'une marque dans le pays d'origine n'entraînera l'obligation de renouveler l'enregistrement dans les autres pays de l'Union où la marque aura été enregistrée.

F. Le bénéfice de la priorité reste acquis aux dépôts de marques effectués dans le délai de l'article 4, même lorsque l'enregistrement dans le pays d'origine n'intervient qu'après l'expiration de ce délai.

Article 6sexies.

Les pays de l'Union s'engagent à protéger les marques de service. Ils ne sont pas tenus de prévoir l'enregistrement de ces marques.

Article 6 septies

1) Si l'agent ou le représentant de celui qui est titulaire d'une marque dans un des pays de l'Union demande, sans l'autorisation de ce titulaire, l'enregistrement de cette marque en son propre nom, dans un ou plusieurs de ces pays, le titulaire aura le droit de s'opposer à l'enregistrement demandé ou de réclamer la radiation ou, si la loi du pays le permet, le transfert à son profit dudit enregistrement, à moins que cet agent ou représentant ne justifie de ses agissements.

2) Le titulaire de la marque aura, sous les réserves de l'alinéa I) ci-dessus, le droit de s'opposer à l'utilisation de sa marque par son agent ou représentant, s'il n'a pas autorisée cette utilisation.

3) Les législations nationales ont la faculté de prévoir un délai équitable dans lequel le titulaire d'une marque devra faire valoir les droits prévus au présent article.

Article 7.

La nature du produit sur lequel la marque de fabrique ou de commerce doit être apposée ne peut, dans aucun cas, faire obstacle à l'enregistrement de la marque.

Article 7 bis

1) Les pays de l'Union s'engagent à admettre au dépôt et à protéger les marques collectives appartenant à des collectivités dont l'existence n'est pas contraire

à la loi du pays d'origine même si ces collectivités ne possèdent pas un établissement industriel ou commercial.

2) Chaque pays sera juge des conditions particulières sous lesquelles une marque collective sera protégée, et il pourra refuser la protection si cette marque est contraire à l'intérêt public.

3) Cependant, la protection de ces marques ne pourra être refusée à aucune collectivité dont l'existence n'est pas contraire à la loi du pays d'origine, pour le motif qu'elle n'est pas établie dans le pays où la protection est requise ou qu'elle n'ont pas constituée conformément à la législation de ce pays.

Article 8.

Le nom commercial sera protégé dans tous les pays de l'Union sans obligation de dépôt ou d'enregistrement, qu'il fasse ou non partie d'une marque de fabrique ou de commerce.

Article 9.

1) Tout produit portant illicitement une marque de fabrique ou de commerce ou un nom commercial, sera saisi à l'importation dans ceux des pays de l'Union dans lesquels cette marque ou ce nom commercial ont droit à la protection légale.

2) La saisie sera également effectuée dans le pays où l'apposition illicite aura eu lieu, ou dans les pays où aura été importé le produit.

3) La saisie aura lieu à la requête soit du Ministère public, soit de toute autre autorité compétente, soit d'une partie intéressée, personne physique ou morale, conformément à la législation intérieure de chaque pays.

Les autorités ne seront pas tenues d'effectuer la saisie en cas de transit.

5) Si la législation d'un pays n'admet pas la saisie à l'importation, la saisie sera remplacée par la prohibition d'importation ou la saisie à l'intérieur.

6) Si la législation d'un pays n'admet ni la saisie à l'importation, ni la prohibition d'importation, ni la saisie à l'intérieure, et en attendant que cette législation soit modifiée en conséquence, ces mesures seront remplacées par les actions et moyens que la loi de ce pays assurerait en pareil cas aux nationaux.

Article 10.

1) Les dispositions de l'article précédent seront applicables en cas d'utilisation directe ou indirecte d'une indication fausse concernant la provenance du produit ou l'identité du producteur, fabricant ou commerçant.

2) Sera en tout cas reconnu comme partie intéressée, que ce soit une personne physique ou morale, tout producteur, fabricant ou commerçant engagé dans la production, la fabrication ou le commerce de ce produit et établi soit dans la localité faussement indiquée comme lieu de provenance, soit dans la région où cette localité est située, soit dans le pays faussement indiqué, soit dans le pays où la fausse indication de provenance est employée.

Article 10 bis

1) Les pays de l'Union sont tenus d'assurer aux ressortissants de l'Union une protection effective contre la concurrence déloyale.

2) Constitue un acte de concurrence déloyale tout acte de concurrence contraire aux usages honnêtes en matière industrielle ou commerciale.

3) Notamment devront être interdits :

1. Tous faits quelconques de nature à créer une confusion par n'importe quel moyen avec l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent;

2. Les allégations fausses, dans l'exercice du commerce, de nature à discréditer l'établissement, les produits ou l'activité industrielle ou commerciale d'un concurrent;

3. les indications ou allégations dont l'usage, dans l'exercice du commerce, est susceptible d'induire le public en erreur sur la nature, le mode de fabrication, les caractéristiques, l'aptitude à l'emploi ou la quantité des marchandises.

Article 10 ter

1) Les pays de l'Union s'engagent à assurer aux ressortissants des autres pays de l'Union des recours légaux appropriés pour réprimer efficacement tous les actes visés aux articles 9, 10 et 10 bis.

2) Ils s'engagent, en outre, à prévoir des mesures pour permettre aux syndicats et associations représentant les industriels, producteurs ou commerçants intéressés et dont l'existence n'est pas contraire aux lois de leurs pays, d'agir en justice ou auprès des autorités administratives en vue de la répression des actes prévus par les articles 9, 10 et 10 bis, dans la mesure ou la loi du pays dans lequel la protection est réclamée la permet aux syndicats et associations de ce pays.

Article 11.

1) Les pays de l'Union accorderont, conformément à leur législation intérieure, une protection temporaire aux inventions brevetables, aux modèles d'utilité, aux dessins ou modèles industriels ainsi qu'aux marques de fabrique ou de commerce, pour les produits qui figureront aux expositions internationales officielles ou officiellement reconnues organisées sur le territoire de l'un d'eux.

2) Cette protection temporaire ne prolongera pas les délais de l'article 4. Si, plus tard, le droit de priorité est invoqué, l'Administration de chaque pays pourra faire partir le délai de la date de l'introduction du produit dans l'exposition.

3) Chaque pays pourra exiger, comme preuve de l'identité de l'objet exposé et de la date d'introduction des pièces justificatives qu'il jugera nécessaire.

Article 12.

1) Chacun des pays de l'Union s'engage à établir un service spécial de la propriété industrielle et un dépôt central pour la communication au public des brevets d'invention des modèles d'utilité, des dessins ou modèles industriels et des marques de fabrique ou de commerce.

2) Ce service publiera une feuille périodique officielle. Il publiera régulièrement :

- a) les noms des titulaires des brevets délivrés, avec une brève désignation des inventions brevetées;
- b) les reproductions des marques enregistrées.

Article 13.

1) a) L'Union a une Assemblée composée des pays de l'Union liés par les articles 13 à 17.

b) Le Gouvernement de chaque pays est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

2) a) L'Assemblée :

i) traite de toutes les questions concernant le maintien et le développement de l'Union et l'application de la présente Convention;

ii) donne au Bureau international de la propriété intellectuelle (ci-après dénommée « Bureau international ») visé dans la Convention instituant l'Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle (ci-après dénommée « l'Organisation ») des directives concernant la préparation des conférences de révision, compte étant dûment tenu des observations des pays de l'Union qui ne sont pas liés par les articles 13 à 17;

iii) examine et approuve les rapports et les activités du Directeur Général de l'Organisation relatifs à l'Union et lui donne toutes directives utiles concernant les questions de la compétence de l'Union;

iv) élit les membres du Comité exécutif de l'Assemblée;

v) examine et approuve les rapports et les activités de son Comité exécutif et lui donne les directives;

vi) arrête le programme, adopte le budget triennal de l'Union et approuve ses comptes de clôture;

vii) adopte le règlement financier de l'Union;

viii) crée les comités d'experts et groupes de travail qu'elle juge utiles à la réalisation des objectifs de l'Union;

ix) décide quels sont les pays non membres de l'Union et quelles sont les organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales qui peuvent être admis à ses réunions en qualité d'observateurs;

x) adopte les modifications des articles 13 à 17;

xi) entreprend toute autre action appropriée en vue d'atteindre les objectifs de l'Union;

xii) s'acquitte de toutes autres tâches qu'implique la présente Convention;

xiii) exerce, sous réserve qu'elle les accepte, les droits qui lui sont conférés par la Convention instituant l'Organisation.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, l'Assemblée statue connaissance prise de l'avis du Comité de Coordination de l'Organisation.

3) a) Sous réserve des dispositions du sous-alinéa b) un délégué ne peut représenter qu'un seul pays.

b) Des pays de l'Union groupés en vertu d'un arrangement particulier au sein d'un office commun ayant pour chacun d'eux le caractère de service national spécial de la propriété industrielle visé à l'article 12 peuvent être, au cours des discussions représentés dans leur ensemble par l'un d'eux.

4) a) Chaque pays membre de l'Assemblée dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres de l'Assemblée constitue le quorum.

c) Nonobstant les dispositions du sous-alinéa b), si, lors d'une session, le nombre des pays représentés est inférieur à la moitié mais égal ou supérieur au tiers des pays membres de l'Assemblée, celle-ci peut prendre des décisions; toutefois, les décisions de l'Assemblée, à l'exception de celles qui concernent sa procédure, ne deviennent exécutoires que lorsque les conditions énoncées ci-après sont remplies. Le Bureau international communique lesdites décisions aux pays membres de

l'Assemblée qui n'étaient pas représentés, en les invitant à exprimer par écrit, dans un délai de trois mois à compter de la date de ladite communication, leur vote ou leur abstention. Si, à l'expiration de ce délai, le nombre des pays ayant ainsi exprimé leur vote ou leur abstention est au moins égal au nombre de pays qui faisait défaut pour que le quorum fût atteint lors de la session, lesdites décisions deviennent exécutoires, pourvu qu'en même temps la majorité nécessaire reste acquise.

d) Sous réserve des dispositions de l'article 17.2), les décisions de l'Assemblée sont prises à la majorité des deux tiers des votes exprimés.

e) l'abstention n'est pas considérée comme un vote.

5) a) Sous réserve du sous-alinéa b), un délégué ne peut voter qu'au nom d'un seul pays.

b) Les pays de l'Union visés à l'alinéa 3) b) s'efforcent en règle générale, de se faire représenter aux sessions de l'Assemblée par leurs propres délégations. Toutefois, si, pour des raisons exceptionnelles, l'un desdits pays ne peut se faire représenter par sa propre délégation, il peut donner à la délégation d'un autre de ces pays le pouvoir de voter en son nom, étant entendu qu'une délégation ne peut voter par procuration que pour un seul pays. Tout pouvoir à cet effet doit faire l'objet d'un acte signé par le chef de l'Etat ou par le ministre compétent.

6) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres de l'Assemblée sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

7) a) L'Assemblée se réunit une fois tous les trois ans en session ordinaire sur convocation du Directeur général et, sauf cas exceptionnels pendant la même période et au même lieu que l'Assemblée générale de l'Organisation.

b) L'Assemblée se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général, à la demande du Comité exécutif ou à la demande d'un quart des pays membres de l'Assemblée.

8) L'Assemblée adopte son règlement intérieur.

Article 14.

1) L'Assemblée a un Comité exécutif.

2) a) Le Comité exécutif est composé des pays élus par l'Assemblée parmi les pays membres de celle-ci. En outre, le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège dispose *ex officio*, d'un siège au Comité, sous réserve des dispositions de l'article 16.7)b).

b) Le Gouvernement de chaque pays membre du Comité exécutif est représenté par un délégué, qui peut être assisté de suppléants, de conseillers et d'experts.

c) Les dépenses de chaque délégation sont supportées par le Gouvernement qui l'a désignée.

3) Le nombre des pays membres du Comité exécutif correspond au quart du nombre des pays membres de l'Assemblée. Dans le calcul des sièges à pourvoir, le reste subsistant après la division par quatre n'est pas pris en considération.

4) Lors de l'élection des membres du Comité exécutif, l'Assemblée tient compte d'une répartition géographique équitable et de la nécessité pour tous les pays parties aux Arrangements particuliers établis en relation avec l'Union d'être parmi les pays constituant le Comité exécutif.

5) a) Les membres du Comité exécutif restent en fonctions à partir de la clôture de la session de l'Assemblée au cours de laquelle ils ont été élus jusqu'au terme de la session ordinaire suivante de l'Assemblée.

b) Les membres du Comité exécutif sont rééligibles dans la limite maximale des deux tiers d'entre eux.

c) L'Assemblée réglemente les modalités de l'élection et de la réélection éventuelle des membres du Comité exécutif.

6) a) Le Comité exécutif :

i) prépare le projet d'ordre du jour de l'Assemblée;

ii) soumet à l'Assemblée des propositions relatives aux projets de programme et de budget triennal de l'Union préparés par le Directeur général;

iii) se prononce, dans les limites du programme et du budget triennal, sur les programmes et budgets annuels préparés par le Directeur général;

iv) soumet à l'Assemblée, avec les commentaires appropriés, les rapports périodiques du Directeur général et les rapports annuels de vérification des comptes;

v) prend toutes mesures utiles en vue de l'exécution du programme de l'Union par le Directeur général, conformément aux décisions de l'Assemblée et en tenant compte des circonstances survenant entre deux sessions ordinaires de ladite Assemblée;

vi) s'acquie de toutes autres tâches, qui lui sont attribuées dans le cadre de la présente Convention.

b) Sur les questions qui intéressent également d'autres Unions administrées par l'Organisation, le Comité exécutif statue connaissance prise de l'avis du Comité de coordination de l'organisation.

7) a) Le Comité exécutif se réunit une fois par an en session ordinaire, sur convocation du Directeur général, autant que possible pendant la même période et au même lieu que le Comité de coordination de l'Organisation.

b) Le Comité exécutif se réunit en session extraordinaire sur convocation adressée par le Directeur général soit à l'initiative de celui-ci, soit à la demande de son président ou d'un quart de ses membres.

8) a) Chaque pays membre du Comité exécutif dispose d'une voix.

b) La moitié des pays membres du Comité exécutif constitue le quorum.

c) Les décisions sont prises à la majorité simple des votes exprimés.

d) L'abstention n'est pas considérée comme un vote.

e) Un délégué ne peut représenter qu'un seul pays et ne peut voter qu'au nom de celui-ci.

9) Les pays de l'Union qui ne sont pas membres du Comité exécutif sont admis à ses réunions en qualité d'observateurs.

10) Le Comité exécutif adopte son règlement intérieur.

Article 15.

1) a) Les tâches administratives incombant à l'Union sont assurées par le Bureau international, qui succède au Bureau de l'Union réuni avec le Bureau de l'Union institué par la Convention internationale pour la protection des oeuvres littéraires et artistiques.

b) Le Bureau international assure notamment le secrétariat des divers organes de l'Union.

c) Le Directeur général de l'Organisation est le plus haut fonctionnaire de l'Union et la représente.

2) Le Bureau international rassemble et publie les informations concernant la protection de la propriété industrielle. Chaque pays de l'Union communique aussitôt que possible au Bureau international le texte de toute nouvelle loi ainsi que tous textes officiels concernant la protection de la propriété industrielle. Il fournit, en outre, au Bureau international toutes publications de ses services compétents en matière de propriété industrielle qui touchent directement la protection de la propriété industrielle et sont jugées par le Bureau international comme présentant un intérêt pour ses activités.

3) Le Bureau international publie un périodique mensuel.

4) Le Bureau international fournit, à tout pays de l'Union sur sa demande, des renseignements sur les questions relatives à la protection de la propriété industrielle.

5) Le Bureau international procède à des études et fournit des services destinés à faciliter la protection de la propriété industrielle.

6) Le Directeur général et tout membre du personnel désigné par lui prennent part, sans droit de vote, à toutes les réunions de l'Assemblée, du Comité exécutif et de tout autre comité d'experts ou groupe de travail. Le Directeur général ou un membre du personnel désigné par lui est d'office secrétaire de ces organes.

7) a) Le Bureau international, selon les directives de l'Assemblée et en coopération avec le Comité exécutif, prépare les conférences de revision des dispositions de la Convention autres que les articles 13 à 17.

b) Le Bureau international peut consulter des organisations intergouvernementales et internationales non gouvernementales sur la préparation des conférences de revision.

c) Le Directeur général et les personnes désignées par lui prennent part, sans droit de vote, aux délibérations dans ces conférences.

8) Le Bureau international exécute toutes autres tâches qui lui sont attribuées.

Article 16.

1) a) L'Union a un budget.

b) Le budget de l'Union comprend les recettes et les dépenses propres à l'Union, sa contribution au budget des dépenses communes aux Unions, ainsi que, le cas échéant, la somme mise à la disposition du budget de la Conférence de l'Organisation.

c) Sont considérées comme dépenses communes aux Unions les dépenses qui ne sont pas attribuées exclusivement à l'Union mais également à une ou plusieurs autres Unions administrées par l'Organisation. Le part de l'Union dans ces dépenses communes est proportionnelle à l'intérêt que ces dépenses présentent pour elle.

2) Le budget de l'Union est arrêté compte tenu des exigences de coordination avec les budgets des autres Unions administrées par l'Organisation.

3) Le budget de l'Union est financé par les ressources suivantes :

- i) les contributions des pays de l'Union;
- ii) les taxes et sommes dues pour les services rendus par le Bureau international au titre de l'Union;
- iii) le produit de la vente des publications du Bureau international concernant l'Union et les droits afférents à ces publications;
- iv) les dons, legs et subventions;
- v) les loyers, intérêts et autres revenus divers.

4) a) Pour déterminer sa part contributive dans le budget, chaque pays de l'Union est rangé dans une classe et paie ses contributions annuelles sur la base d'un nombre d'unités fixé comme suit :

Classe I	25
Classe II	20
Classe III	15
Classe IV	10
Classe V	5
Classe VI	3
Classe VII	1

b) Amens qu'il ne l'ait fait précédemment, chaque pays indique, au moment du dépôt de son instrument de ratification ou d'adhésion, la classe dans laquelle il désire être rangé. Il peut changer de classe. S'il choisit une classe inférieure, le pays doit en faire part à l'Assemblée lors d'une de ses sessions ordinaires. Un tel changement prend effet au début de l'année civile suivant ladite session.

c) La contribution annuelle de chaque pays consiste en un montant dont le rapport à la somme totale des contributions annuelles au budget de l'Union de tous les pays est le même que le rapport entre le nombre des unités de la classe dans laquelle il est rangé et le nombre total des unités de l'ensemble des pays.

d) Les contributions sont dues au premier janvier de chaque année.

e) Un pays en retard dans le paiement de ses contributions ne peut exercer son droit de vote, dans aucun des organes de l'Union dont il est membre, si le montant de son arriéré est égal ou supérieur à celui des contributions dont il est redevable pour les deux années complètes écoulées. Cependant, un tel pays peut être autorisé à conserver l'exercice de son droit de vote au sein dudit organe aussi longtemps que ce dernier estime que le retard résulte de circonstances exceptionnelles et inévitables.

f) Dans le cas où le budget n'est pas adopté avant le début d'un nouvel exercice, le budget de l'année précédente est reconduit selon les modalités prévues par le règlement financier.

5) Le montant des taxes et sommes dues pour des services rendus par le Bureau international au titre de l'Union est fixé par le Directeur général, qui en fait rapport à l'Assemblée et au Comité exécutif.

6) a) L'Union possède un fonds de roulement constitué par un versement unique effectué par chaque pays de l'Union. Si le fonds devient insuffisant, l'Assemblée décide de son augmentation.

b) Le montant du versement initial de chaque pays au fonds précité ou de sa participation à l'augmentation de celui-ci est proportionnel à la contribution de ce pays pour l'année au cours de laquelle le fonds est constitué ou l'augmentation décidée.

c) La proportion et les modalités de versement sont arrêtées par l'Assemblée sur proposition du Directeur général et après avis du Comité de coordination de l'Organisation.

7) a) L'Accord de siège conclu avec le pays sur le territoire duquel l'Organisation a son siège prévoit que, si le fonds de roulement est insuffisant, ce pays accorde des avances. Le montant de ces avances et les conditions dans lesquelles elles sont accordées font l'objet, dans chaque cas, d'accords séparés entre le pays en cause et l'Organisation. Aussi longtemps qu'il est tenu d'accorder des avances, ce pays dispose ex officio d'un siège au Comité exécutif.

b) Le pays visé au sous-alinéa a) et l'Organisation ont chacun le droit de dénoncer l'engagement d'accorder des avances moyennant notification par écrit. La dénonciation prend effet trois ans après la fin de l'année au cours de laquelle elle a été notifiée.

8) La vérification des comptes est assurée, selon les modalités prévues par le règlement financier, par un ou plusieurs pays de l'Union ou par des contrôleurs extérieurs, qui sont, avec leur consentement, désignés par l'Assemblée.

Article 17.

1) Des propositions de modification des articles 13, 14, 15 16 et du présent article peuvent être présentées par tout pays membre de l'Assemblée, par le Comité exécutif ou par le Directeur général. Ces propositions sont communiquées par ce dernier aux pays membres de l'Assemblée six mois au moins avant d'être soumises à l'examen de l'Assemblée.

2) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) est adoptée par l'Assemblée. L'adoption requiert les trois quarts des votes exprimés; toutefois, toute modification de l'article 13 et du présent alinéa requiert les quatre cinquièmes des votes exprimés.

3) Toute modification des articles visés à l'alinéa 1) entre en vigueur un mois après la réception par le Directeur général des notifications écrites d'acceptation, effectuée en conformité avec leurs règles constitutionnelles respectives, de la part des trois quarts des pays qui étaient membres de l'Assemblée au moment où la modification a été adoptée. Toute modification desdits articles ainsi acceptée lie tous les pays qui sont membres de l'Assemblée au moment où la modification entre en vigueur ou qui en deviennent membres à une date ultérieure; toutefois, toute modification qui augmente les obligations financières des pays de l'Union ne lie que ceux d'entre eux qui ont notifié leur acceptation de ladite modification.

Article 18.

1) La présente Convention sera soumise à des révisions en vue d'y introduire les améliorations de nature à perfectionner le système de l'Union.

2) A cet effet, des conférences auront lieu, successivement dans l'un des pays de l'Union, entre les délégués desdits pays.

3) Les modifications des articles 13 à 17 sont régies par les dispositions de l'Article 17.

Article 19.

Il est entendu que les pays de l'Union se réservent le droit de prendre séparément, entre eux, des arrangements particuliers pour la protection de la propriété industrielle, en tant que ces arrangements ne contreviendraient pas aux dispositions de la présente Convention.

Article 20.

1) a) Chacun des pays de l'Union qui a signé le présente Acte peut le ratifier et, s'il ne l'a pas signé, peut y adhérer. Les instruments de ratification et d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

b) Chacun des pays de l'Union peut déclarer, dans son instrument de ratification ou d'adhésion, que sa ratification ou son adhésion n'est pas applicable:

- i) aux articles 1 à 12 ou
- ii) aux articles 13 à 17.

c) Chacun des pays de l'Union qui, conformément au sous-alinéa b), a exclu des effets de sa ratification ou de son adhésion l'un des deux groupes d'articles visés dans ledit sous-alinéa peut, à tout moment ultérieur, déclarer qu'il étend les effets de sa ratification ou de son adhésion à ce groupe d'articles. Une telle déclaration est déposée auprès du Directeur général.

2) a) Les articles 1 à 12 entrent en vigueur, à l'égard des dix premiers pays de l'Union qui ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion sans faire une déclaration comme le permet l'alinéa 1) b) i trois mois

après le dépôt du dixième de ces instruments de ratification ou d'adhésion.

b) Les articles 13 à 17 entrent en vigueur, à l'égard des dix premiers pays de l'Union qui ont déposé des instruments de ratification ou d'adhésion sans faire une déclaration comme le permet l'alinéa 1) b) ii, trois mois après le dépôt du dixième de ces instruments de ratification ou d'adhésion.

c) Sous réserve de l'entrée en vigueur initiale, conformément aux dispositions des sous-alinéas a) et b), de chacun des deux groupes d'articles visés à l'alinéa 1) b) i et ii) et sous réserve des dispositions de l'alinéa 1) b), les articles 1 à 17 entrent en vigueur à l'égard de tout pays de l'Union, autres que ceux visés aux sous-alinéas a) et b), qui dépose un instrument de ratification ou d'adhésion, ainsi qu'à l'égard de tout pays de l'Union qui dépose une déclaration en application de l'alinéa 1) c), trois mois après la date de la notification, par le Directeur général, d'un tel dépôt, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument ou la déclaration déposés. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

3) A l'égard de chaque pays de l'Union qui dépose un instrument de ratification ou d'adhésion, les articles 18 à 30 entrent en vigueur à la première date à laquelle l'un quelconque des groupes d'articles visés à l'alinéa 1) b) entre en vigueur à l'égard de ce pays conformément à l'alinéa 2) a), b) ou c).

Article 21.

1) Tout pays étranger à l'Union peut adhérer au présent Acte et devenir, de ce fait, membre de l'Union. Les instruments d'adhésion sont déposés auprès du Directeur général.

2) a) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a déposé son instrument d'adhésion un mois ou plus avant la date d'entrée en vigueur des dispositions du présente Acte, celui-ci entre en vigueur à la date à laquelle les dispositions sont entrées en vigueur pour la première fois en application de l'article 20.2) a) ou b), à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion; toutefois :

i) si les articles 1 à 12 ne sont pas entrés en vigueur à cette date, un tel pays sera lié, durant la période intérimaire avant l'entrée en vigueur de ces dispositions et en remplacement de celles-ci, par les articles 1 à 12 de l'Acte de Lisbonne.

ii) si les articles 13 à 17 ne sont pas entrés en vigueur à cette date, un tel pays sera lié, durant la période intérimaire avant l'entrée en vigueur de ces dispositions et en remplacement de celles-ci, par les articles 13 et 14.3), 4) et 5) de l'Acte de Lisbonne.

Si un pays indique une date postérieure dans son instrument d'adhésion, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

b) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a déposé son instrument d'adhésion à une date postérieure à l'entrée en vigueur d'un seul groupe d'articles du présent Acte ou à une date qui la précède de moins d'un mois, le présente Acte entre en vigueur, sous réserve de ce qui est prévu au sous-alinéa a), trois mois après la date à laquelle son adhésion a été notifiée par le Directeur général, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

3) A l'égard de tout pays étranger à l'Union qui a

déposé son instrument d'adhésion après la date d'entrée en vigueur du présent Acte dans sa totalité, ou moins d'un mois avant cette date, le présent Acte entre en vigueur trois mois après la date à laquelle son adhésion a été notifiée par le Directeur général, à moins qu'une date postérieure n'ait été indiquée dans l'instrument d'adhésion. Dans ce dernier cas, le présent Acte entre en vigueur à l'égard de ce pays à la date ainsi indiquée.

Article 22.

Sous réserve des exceptions possibles prévues aux articles 20.1)b) et 28.2), la ratification ou l'adhésion emporte de plein droit accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par le présent Acte.

Article 23.

Après l'entrée en vigueur du présent Acte dans sa totalité, un pays ne peut adhérer à des Actes antérieurs de la présente Convention.

Article 24.

1) Tout pays peut déclarer dans son instrument de ratification ou d'adhésion, ou peut informer le Directeur général par écrit à tout moment ultérieur, que la présente Convention est applicable à tout ou partie des territoires, désignés dans la déclaration ou la notification, pour lesquels il assume la responsabilité des relations extérieures.

2) Tout pays qui a fait une telle déclaration ou effectué une telle notification peut, à tout moment, notifier au Directeur général que la présente Convention cesse d'être applicable à tout ou partie de ces territoires.

3) a) Toute déclaration faite en vertu de l'alinéa 1) prend effet à la même date que la ratification ou l'adhésion dans l'instrument de laquelle elle a été incluse, et toute notification effectuée en vertu de cet alinéa prend effet trois mois après sa notification par le Directeur général.

b) Toute notification effectuée en vertu de l'alinéa 2) prend effet douze mois après sa réception par le Directeur général.

Article 25

1) Tout pays partie à la présente Convention s'engage à adopter, conformément à sa constitution, les mesures nécessaires pour assurer l'application de la présente Convention.

2) Il est entendu qu'au moment où un pays dépose son instrument de ratification ou d'adhésion, il sera en mesure, conformément à sa législation interne, de donner effet aux dispositions de la présente Convention.

Article 26.

1) La présente Convention demeure en vigueur sans limitation de durée.

2) Tout pays peut dénoncer le présent Acte par notification adressée au Directeur général. Cette dénonciation emporte aussi dénonciation de tous les Actes antérieurs et ne produit son effet qu'à l'égard du pays qui l'a faite, la Convention restant en vigueur et exécutoire à l'égard des autres pays de l'Union.

3) La dénonciation prend effet un an après le jour où le Directeur général a reçu la notification.

4) La faculté de dénonciation prévue par le présent

article ne peut être exercé par un pays avant l'expiration d'un délai de cinq ans à compter de la date à laquelle il est devenu membre de l'Union.

Article 27

1) La présente Acte remplace, dans les rapports entre les pays auxquels il s'applique, et dans la mesure où il s'applique, la Convention de Paris du 20 mars 1883 et les Actes de revision subséquents.

2) a) A l'égard des pays auxquels le présent Acte n'est pas applicable, ou n'est pas applicable dans sa totalité, mais auxquels l'acte de Lisbonne du 31 octobre 1958 est applicable, ce dernier reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

b) De même, à l'égard des pays auxquels ni le présent Acte, ni des parties de celui-ci, ni l'acte de Lisbonne ne sont applicables, l'acte de Londres du 2 juin 1934 reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

c) De même, à l'égard des pays auxquels ni le présent Acte, ni des parties de celui-ci, ni l'acte de Lisbonne, ni l'acte de Londres ne sont applicables, l'acte de la Haye du 6 novembre 1925 reste en vigueur dans sa totalité, ou dans la mesure où le présent Acte ne le remplace pas en vertu de l'alinéa 1).

3) Les pays étrangers à l'Union qui deviennent parties au présent Acte l'appliquent à l'égard de tout pays de l'Union qui n'est pas partie à cet Acte ou qui, bien qu'y étant partie, a fait la déclaration prévue à l'article 20.1)b)i. Lesdits pays admettent que le pays de l'Union considéré applique dans ses relations avec eux les dispositions de l'Acte le plus récent auquel il est partie.

Article 28

1) Tout différend entre deux ou plusieurs pays de l'Union concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention qui ne sera pas réglé par voie de négociation peut être porté par l'un quelconque des pays en cause devant la Cour internationale de Justice par voie de requête conforme au Statut de la Cour, à moins que les pays en cause ne conviennent d'un autre mode de règlement. Le Bureau international sera informé par le pays requérant du différend soumis à la Cour; il en donnera connaissance aux autres pays de l'Union.

2) Tout pays peut, au moment où il signe le présent Acte ou dépose son instrument de ratification ou d'adhésion, déclarer qu'il ne se considère pas lié par les dispositions de l'alinéa 1). En ce qui concerne tout différend entre un tel pays et tout autre pays de l'Union, les dispositions de l'alinéa 1) ne sont pas applicables.

3) Tout pays qui a fait une déclaration conformément aux dispositions de l'alinéa 2) peut, à tout moment, la retirer par une notification adressée au Directeur général.

Article 29

1) a) Le présent Acte est signé en un seul exemplaire en langue française et déposé auprès du Gouvernement de la Suède.

b) Des textes officiels sont établis par le Directeur général, après consultation des Gouvernements intéressés, dans les langues allemande, anglaise, espagnole, italienne, portugaise et russe, et dans les autres langues que l'Assemblée pourra indiquer.

c) En cas de contestation sur l'interprétation des divers textes, le texte français fait foi.

2) Le présent Acte reste ouvert à la signature, à Stockholm, jusqu'au 13 janvier 1968.

3) Le Directeur général transmet deux copies, certifiées conformes par le Gouvernement de la Suède, du texte signé du présent Acte aux Gouvernements de tous les pays de l'Union et, sur demande, au Gouvernement de tout autre pays.

4) Le Directeur général fait enregistrer le présent Acte auprès du Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

5) Le Directeur général notifie aux Gouvernements de tous les pays de l'Union les signatures, les dépôts d'instruments de ratification ou d'adhésion et de déclarations comprises dans ces instruments ou faites en application de l'article 20.1)c), l'entrée en vigueur de toutes dispositions du présent Acte, les notifications de dénonciation et les notifications faites en application de l'article 24.

Article 30.

1) Jusqu'à l'entrée en fonction du premier Directeur général les références, dans le présent Acte, au Bureau international de l'Organisation ou au Directeur général sont considérées comme se rapportant respectivement au Bureau de l'Union ou à son Directeur.

2) Les pays de l'Union qui ne sont pas liés par les articles 13 à 17 peuvent, pendant cinq ans après l'entrée en vigueur de la Convention instituant l'Organisation, exercer, s'ils le désirent, les droits prévus par les articles 13 à 17 du présent Acte, comme s'ils étaient liés par ces articles. Tout pays qui désire exercer lesdits droits dépose à cette fin auprès du Directeur général une notification écrite qui prend effet à la date de sa réception. De tels pays sont réputés être membres de l'Assemblée jusqu'à l'expiration de ladite période.

3) Aussi longtemps que tous les pays de l'Union ne sont pas devenus membres de l'Organisation, le Bureau international de l'Organisation agit également en tant que Bureau de l'Union, et le Directeur général en tant que Directeur de ce Bureau.

4) Lorsque tous les pays de l'Union sont devenus membres de l'Organisation, les droits, obligations et biens du Bureau de l'Union sont dévolus au Bureau international de l'Organisation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés,

dûment autorisés à cet effet, ont

signé le présent Acte.

FAIT à Stockholm, le 14 juillet 1967.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Περὶ προστασίας τῆς Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας
τῆς 20ῆς Μαρτίου 1883.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΘΕΙΣΑ

Ἐν Βρυξέλλαις τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1900, ἐν Οὐασιγκτῶν τῇ 2ῃ Ἰουνίου 1911, ἐν Χάγῃ τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 1925, ἐν Λονδίνῳ τῇ 2ῃ Ἰουνίου 1934, ἐν Λισσαβῶνι τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1958 καὶ ἐν Στοκχόλμῃ τῇ 14ῃ Ἰουλίου 1967.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ Χῶραι, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα Σύμβασις συνιστῶσιν Ἐνωσιν πρὸς προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας.

2. Ἡ προστασία τῆς Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὰ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, τὰ ὑποδείγματα χρησιμότητος, τὰ σχέδια ἢ βιομηχανικὰ ὑποδείγματα, τὰ ἐμπορικὰ ἢ βιομηχανικὰ σήματα, τὰ σήματα ὑπηρεσίας, τὴν ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὰς ἐνδείξεις προελεύσεως ἢ τοπωνυμικὰς τοιαύτας, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν κατασταλὴν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

3. Ἡ βιομηχανικὴ Ἱδιοκτησία νοεῖται ἐν τῇ εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ τῆς καὶ ἔχει ἐφαρμογὴν, οὐ μόνον ἐπὶ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου κατὰ κυριολεξίαν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν γεωργικῶν καὶ ἐξορυκτικῶν βιομηχανιῶν καὶ ἐπὶ ὅλων τῶν κατεργασμένων ἢ φυσικῶν προϊόντων, ὡς εἰδῶν, σπόρων, φύλλων καπνοῦ, ὀπωρῶν, κτηνῶν, ὀρυκτῶν, μεταλλικῶν ὑδάτων, ζύθων, ἀνθράκων, ἀλευρῶν.

4. Μεταξὺ τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας περιλαμβάνονται τὰ διάφορα εἶδη βιομηχανικῶν διπλωμάτων, ἅτινα εἰσὶ παραβλεπόμενα ὑπὸ τῶν νομοθεσιῶν τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως, ὡς διπλώματα εἰσαγωγῆς, διπλώματα τελειοποιήσεως, διπλώματα καὶ ἀποδεικτικά προσδότηκης κλπ.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ ὑπῆκοι ἐκάστης τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως θὰ ἀπολαύωσιν ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς Χώραις τῆς Ἐνώσεως εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας, τῶν πλεονεκτημάτων ἐκείνων, ἅτινα οἱ σχετικοὶ νόμοι ἀναγνωρίζουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ θέλουσιν ἀναγνωρίσει μεταγενεστέρως εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς, μὴ διγομένων τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰδικῶς προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Κατὰ συνέπειαν θὰ τυγχάνωσι τῆς αὐτῆς προστασίας, οἷας καὶ οὗτοι καὶ τῆς αὐτῆς νομίμου συνδρομῆς κατὰ πάσης προσβολῆς τῶν δικαιωμάτων τῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς ἐπιβαλλομένων ὅρων καὶ διατυπώσεων.

2. Οὐδεμία ὑποχρέωσις κατοικίας ἢ ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ Χώρᾳ ὅπου ζητεῖται ἡ προστασία, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ἐνώσεως διὰ τὴν ἀπάλαυσιν οἰουδήποτε δικαιώματος βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας.

3. Πρὶν ἐπιφυλάσσονται αἱ διατάξεις τῆς νομοθεσίας ἐκάστης Χώρας τῆς Ἐνώσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν δικαστικὴν καὶ διοικητικὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν διορισμὸν ἀντικλήτου ἢ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου, οἵτινες ἀπαιτοῦνται ὑπὸ τῶν περὶ βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας νόμων.

Ἄρθρον 3.

Ἐξομοιοῦνται πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως οἱ ὑπῆκοι τῶν Χωρῶν τῶν μὴ προσχωρησασῶν εἰς τὴν Ἐνωσιν, οἵτινες κατοικοῦσιν ἢ ἔχουσιν πραγματικὰς καὶ σοβαρὰς ἐμπορικὰς ἢ βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως.

Ἄρθρον 4.

A. 1. Ὁ κανονικῶς ἐνεργήσας τὴν κατάθεσιν αἰτήσεως διπλώματος εὐρεσιτεχνίας, ὑποδείγματος χρησιμότητος, βιο-

μηχανικοῦ σχεδίου ἢ ὑποδείγματος βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικῆς σήματος εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ἢ ὁ δικαιούχος αὐτοῦ, θὰ ἀπολαύῃ πρὸς ἐνέργειαν τῆς καταθέσεως εἰς τὰς ἄλλας Χώρας τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν κατωτέρω καθοριζομένων προθεσμιῶν.

2. Ἀναγνωρίζεται ὡς δημιουργοῦσα δικαίωμα προτεραιότητος πᾶσα κατάθεσις ἰσχύουσα ὡς κανονικὴ ἐθνικὴ τοιαύτη, συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἐκάστης τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ἢ πρὸς τὰς διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς συμβάσεις τὰς συναφθεῖσας μεταξὺ τῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως.

3. Ὡς κανονικὴ ἐθνικὴ κατάθεσις θέον νὰ νοητῇ πᾶσα κατάθεσις, ἡ ὁποία ἀρκεῖ νὰ συνιστᾷ τὴν χρονολογίαν, καθ' ἣν κατετέθη ἢ αἰτήσις εἰς τὴν ἐν λόγῳ Χώραν, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ μεταγενεστέρα τύχη τῆς τοιαύτης αἰτήσεως.

B. Κατὰ συνέπειαν ἡ μεταγενεστέρως ἐνεργηθεῖσα κατάθεσις εἰς μίαν τῶν λοιπῶν Χωρῶν τῆς Ἐνώσεως, πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῶν προθεσμιῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ἀκυρωθῇ ἕνεκα γεγονότων λαβόντων χώραν ἐν τῷ μεταξῷ, ἢτοι ἰδίᾳ ἕνεκα ἄλλης καταθέσεως ἕνεκα δημοσιεύσεως τῆς ἐφευρέσεως ἢ τῆς ἐκμεταλλεύσεώς της ἕνεκα προσφοράς πρὸς πώλησιν ἀντιγράφων τοῦ σχεδίου ἢ τοῦ ὑποδείγματος, ἕνεκα τῆς χρήσεως τοῦ σήματος, τῶν γεγονότων τούτων μὴ δυναμένων νὰ δημιουργήσωσι δικαίωμα ὑπὲρ τρίτων, οὔτε προσωπικὴν τινα Ἱδιοκτησίαν. Τὰ ὑπὸ τρίτων κτηθέντα δικαιώματα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης αἰτήσεως, ἥτις χρησιμεύει ὡς βάση τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος διατηροῦνται συμφώνως τῇ ἐσωτερικῇ νομοθεσίᾳ ἐκάστης Χώρας τῆς Ἐνώσεως.

Γ. 1. Αἱ προμνησθεῖσαι προθεσμίαι προτεραιότητος, εἰσονται δώδεκα μῆνες διὰ τὰ διπλώματα εὐρεσιτεχνίας καὶ τὰ ὑποδείγματα χρησιμότητος καὶ ἑξ μῆνες διὰ τὰ βιομηχανικὰ σχέδια καὶ ὑποδείγματα καὶ τὰ βιομηχανικὰ ἢ ἐμπορικὰ σήματα.

2. Αἱ ἀνωτέρω προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς χρονολογίας καταθέσεως τῆς πρώτης αἰτήσεως. Ἡ ἡμέρα τῆς καταθέσεως δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν προθεσίαν.

3. Ἐὰν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς προθεσμίας τυγχάνῃ ἑξαερετέα ἢ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ Γραφεῖον δὲν εἶναι ἀνοικτὸν πρὸς κατάθεσιν αἰτήσεων εἰς τὴν χώραν ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία ἢ προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς ἐπομένης ἐργασίμου ἡμέρας.

4. Θέον νὰ θεωρῇται ὡς πρώτη αἰτήσις, τῆς ὁποίας ἡ ἡμερομηνία καταθέσεως θὰ εἶναι τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας προτεραιότητος μία μεταγενεστέρα αἴτησις ἔχουσα τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον πρὸς μίαν προηγουμένην πρώτην αἴτησιν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2, κατατεθεῖσαν εἰς τὴν αὐτὴν Χώραν τῆς Ἐνώσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ τοιαύτη προγενεστέρα αἴτησις κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς καταθέσεως τῆς μεταγενεστέρας αἰτήσεως θὰ ἔχῃ ἀποσυρθῇ, ἐγκαταλειφθῇ ἢ ἀπορριφθῇ χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑποβληθῇ εἰς δημοσιότητα καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀφίσει ὑφιστάμενα δικαιώματα καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ χρησιμεύσει ὡς βάση διὰ τὴν διεκδίκησιν τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος. Ἡ προγενεστέρα αἴτησις δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάση διὰ τὴν διεκδίκησιν τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος.

Δ. 1. Πᾶς θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς προτεραιότητος προγενεστέρας καταθέσεως, ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ δηλώσιν ἐμφαινίσαν τὴν ἡμερομηνίαν καὶ Χώραν τῆς τοιαύτης καταθέσεως. Ἐκάστη Χώρα θὰ ὀρίσῃ πότε τὸ βραδύτερον δύναται νὰ κατατεθῇ ἡ τοιαύτη δήλωσις.

2. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ μνημονεύονται εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἰδίως ὡς πρὸς τὰ διπλώματα καὶ τὰς σχετικὰς περιγραφὰς αὐτῶν.

3. Τὰ Κράτη τῆς Ἐνώσεως δύνανται νὰ ἀπαιτῶσι παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος δηλώσιν προτεραιότητος τὴν προσαγωγὴν ἀντιγράφου τῆς προγενεστέρας ὑποβληθείσης αἰτήσεως (περιγραφή, σχέδια κλπ.). Τὸ ἀντίγραφον κεκυρωμένον παρὰ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς εἰς ἣν εἶχεν ὑποβληθῇ ἢ δηλώσει θὰ ἀπαλλάσσεται πάσης ἐπικυρώσεως καὶ θὰ δύναται ἐν πάσῃ

επιπτώσει νά κατατεθῇ ἀτελῶς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τοβολῆς τῆς μεταγενεστέρως αἰτήσεως. Δύναται νά ἀπαιτῇ ὅπως τὸ ἀντίγραφον συνοδεύεται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρχῆς ταύτης περὶ τῆς χρονολογίας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως καὶ μεταφράσεως.

4. Ἐτεραι διατυπώσεις δὲν δύνανται νά ἀπαιτηθῶσιν διὰ τὴν δήλωσιν προτεραιότητος κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑποδοχῆς τῆς αἰτήσεως. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως θέλει καθορίσῃ τὰς συνεπείας τῆς παραλείψεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπομένων διατυπώσεων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, αἱ συνέπειαι αὗται δὲν δύνανται νά βαίνωσιν πέραν τῆς ἀπωλείας οὗ δικαιώματος προτεραιότητος.

5. Ἐτερα δικαιολογητικά δύνανται νά ζητηθῶσι μεταγενεστέρως.

Ὅστις διεκδικεῖ τὴν προτεραιότητα προηγουμένης καταθέσεως, ὀφείλει νά μνημονεύῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταθέσεως ταύτης. Ἡ ἐνδείξις αὕτη δημοσιεύεται ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 2.

Ε. 1. Ἐν περιπτώσει καταθέσεως εἰς τινὰ Χώραν σχεδίου ἢ βιομηχανικοῦ ὑποδείγματος, ἐνεργουμένης δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος, βασιζομένης ἐπὶ τῆς καταθέσεως ὑποδείγματος χρησιμότητος ἢ προθεσμίας προτεραιότητος, ἔσεται μόνον ἡ διὰ τὰ σχέδια ἢ βιομηχανικὰ ὑποδείγματα ὀριζομένη τοιαύτη.

2. Ἐπιτρέπεται πρὸς τούτοις ἡ κατάθεσις εἰς τινὰ Χώραν ὑποδείγματος χρησιμότητος δυνάμει δικαιώματος προτεραιότητος βασιζομένου ἐπὶ καταθέσεως αἰτήσεως περὶ διπλώματος εὐρεσιτεχνίας καὶ τάνάπαλιν.

ΣΤ. Οὐδεμία Χώρα τῆς Ἑνώσεως δύναται νά ἀπορρίψῃ προτεραιότητα ἢ αἴτησιν διπλώματος διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ καταθέτης διεκδικεῖ πολλαπλᾶς προτεραιότητας, ἔστω καὶ προερχομένης ἀπὸ διαφόρους Χώρας ἢ διὰ τὸν λόγον ὅτι μία αἴτησις ἐν ἣ διεκδικεῖται μία ἢ περισσότεραι προτεραιότητες περιέχει ἓνα ἢ περισσότερα στοιχεῖα, ἅτινα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἢ τὰς αἰτήσεις τῶν ὁποίων ἡ προτεραιότης διεκδικεῖται, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις ὑφίσταται ἐνότῃς ἐφευρέσεως κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ νόμου τῆς Χώρας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μὴ περιλαμβανόμενα στοιχεῖα εἰς τὴν ἢ τὰς αἰτήσεις τῶν ὁποίων ἡ προτεραιότης διεκδικεῖται, ἡ κατάθεσις τῆς μεταγενεστέρως αἰτήσεως δημιουργεῖ δικαίωμα προτεραιότητος ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους.

Ζ. 1) Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου διαπιστωθῇ ὅτι μὴ αἰτήσις διπλώματος εὐρεσιτεχνίας εἶναι σύνθετος ὁ αἰτῶν δύναται νά διαιρέσῃ τὴν αἴτησιν εἰς ὀρισμένον ἀριθμὸν τμηματικῶν αἰτήσεων, διατηρῶν ὡς χρονολογίαν ἐκάστης, τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως, συντρεχούσης δὲ περιπτώσεως καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος.

2) Ὁ αἰτῶν δύναται ἐπίσης, ἰδίᾳ πρωτοβουλίᾳ, νά διαιρέσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ διπλώματος διατηρῶν ὡς χρονολογίαν ἐκάστης ὑποδιαίρεθείσης αἰτήσεως τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως καὶ ἐὰν συντρέχῃ λόγος τὸ εὐεργέτημα τοῦ δικαιώματος προτεραιότητος. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νά καθορίσῃ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ διαιρέσις αὕτη θὰ ἐπιτραπῇ.

Η. Ἡ προτεραιότης δὲν δύναται νά ἀπορριφθῇ διὰ τὸν λόγον ὅτι ὀρισμένα στοιχεῖα τῆς ἐφευρέσεως διὰ τὰ ὁποῖα διεκδικεῖται ἡ προτεραιότης δὲν ἐμφαίνονται μεταξὺ τῶν διατυπωμένων διεκδικήσεων ἐν τῇ αἰτήσει εἰς τὴν Χώραν προελεύσεως ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων τῆς αἰτήσεως προκύπτουσι κατὰ τρόπον σαφῆ τὰ εἰρημένα στοιχεῖα.

Θ. 1) Αἱ αἰτήσεις πιστοποιητικῶν δημιουργοῦ ἐφευρέσεως κατατιθέμεναι εἰς ἓνα κράτος εἰς τὸ ὁποῖον οἱ καταθέται ἔχουσιν τὸ δικαίωμα νά ζητήσουν κατ' ἐκλογὴν ἢ διπλωμα ἢ πιστοποιητικὸν δημιουργοῦ μίᾳς ἐφευρέσεως δημιουργοῦν τὸ δικαίωμα προτεραιότητος τὸ καθιερούμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ μὲ τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα τῶν αἰτήσεων διὰ διπλώματα.

2. Εἰς ἓνα κράτος εἰς τὸ ὁποῖον οἱ κατατίθενται ἔχουν τὸ

δικαίωμα νά ζητήσουν κατ' ἐκλογὴν εἴτε ἓνα διπλωμα, εἴτε ἓνα πιστοποιητικὸν δημιουργοῦ ἐφευρέσεως, ὁ αἰτῶν ἓνα τοιούτον πιστοποιητικὸν θὰ ἀπολαύῃ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τὰς ἐφαρμοζομένας ἐπὶ τῶν αἰτήσεων διπλωμάτων δικαιώματος προτεραιότητος βασιζομένου ἐπὶ μίᾳς αἰτήσεως διπλώματος, ὑποδείγματος χρησιμότητος ἢ πιστοποιητικοῦ δημιουργοῦ ἐφευρέσεως.

Ἄρθρον 4 θίς.

1. Τὰ εἰς τὰς διαφόρους Χώρας τῆς Ἑνώσεως αἰτηθέντα διπλώματα εὐρεσιτεχνίας, παρ' ὑψηλῶν τῆς Ἑνώσεως εἶναι ἀνεξάρτητα τῶν διπλωμάτων τῶν ἀπονεμηθέντων διὰ τὴν αὐτὴν ἐφευρέσιν εἰς τὰς λοιπὰς χώρας, προσχωρήσας ἢ μὴ εἰς τὴν Ἑνωσιν.

2. Ἡ διάταξις αὕτη, δέον νά νοηθῇ κατὰ τρόπον ἀόλουτον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἰδίᾳς, ὅτι διπλώματα αἰτηθέντα διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προτεραιότητος, εἰσὶν ἀνεξάρτητα, τόσον ὡς πρὸς τοὺς λόγους ἀκυρότητος καὶ ἐκπτώσεως, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν κανονικὴν διάρκειαν.

3. Ἐφαρμόζεται ἐπὶ πάντων τῶν διπλωμάτων τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς.

4. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐν περιπτώσει προσχωρήσεως νέων Χωρῶν, διὰ τὰ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσχωρήσεως ἐκατέρωθεν ὑφιστάμενα διπλώματα.

5. Διπλώματα ἀπονεμηθέντα μετὰ τοῦ εὐεργετήματος τῆς προτεραιότητος θὰ ἀπολαύωσιν εἰς τὰς διαφόρους Χώρας τῆς Ἑνώσεως διαρκείας ἴσης πρὸς ἐκείνην, ἥς θὰ ἐτύγχανον ἐὰν ἐζητοῦντο ἢ παρεχωροῦντο ἀνευ τοῦ εὐεργετήματος τῆς προτεραιότητος.

Ἄρθρον 4 τρίς.

Ὁ ἐφευρέτης ἔχει τὸ δικαίωμα νά μνημονεύηται ὡς τοιούτος ἐπὶ τοῦ διπλώματος.

Ἄρθρον 4 τετράκις.

Ἡ ἀπονομή ἐνὸς διπλώματος δὲν δύναται νά ἀπορριφθῇ καὶ ἐν διπλωμα δὲν δύναται νά ἀκυρωθῇ διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ πώλησις τοῦ προϊόντος τοῦ τυχόντος διπλώματος ἢ τοῦ ἐπιτευχθέντος διὰ μεθόδου τυχούσης διπλώματος ὑπόκειται εἰς περιορισμοὺς προερχομένους ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 5.

Α'. 1. Ἡ παρὰ τοῦ διπλωματούχου εἰσαγωγή εἰς τὴν Χώραν παρ' ἧς παρεχωρήθη τὸ διπλωμα, ἀντικειμένων παραχθέντων ἐν τινὶ τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως δὲν ἐπιφέρει τὴν ἐκπτώσιν.

2. Ἐκάστη Χώρα τῆς Ἑνώσεως ἔχει τὸ δικαίωμα νά λαμβάνῃ νομοθετικὰ μέτρα προβλεπόμενα τὴν ὑποχρεωτικὴν παραχώρησιν ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως πρὸς πρόληψιν καταχρήσεων δυνάμενων νά λάβωσι χώραν ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἐκ τοῦ ἀπονεμηθέντος διπλώματος, ὡς ἐπὶ παραδείγματι λόγῳ μὴ ἐκμεταλλεύσεως.

3. Ἡ ἐκπτώσις τοῦ διπλώματος δὲν δύναται νά προβλεπῇται εἰμὴ διὰ τὴν περίπτωσιν ἐνθα ἡ παραχώρησις ὑποχρεωτικῶν ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως δὲν θὰ ἤρκει διὰ τὴν πρόληψιν τῶν καταχρήσεων τούτων. Οὐδεμία ἀγωγή ἐκπτώσεως ἢ ἀνακλήσεως ἐνὸς διπλώματος δύναται νά ἐγερθῇ πρὸ τῆς ἐκποῆς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῆς πρώτης ὑποχρεωτικῆς ἀδείας ἐκμεταλλεύσεως.

4. Ὑποχρεωτικὴ ἄδεια ἐκμεταλλεύσεως δὲν θὰ δύναται νά ζητηθῇ διὰ παράλειψιν ἢ ἀνεπάρκειαν ἐκμεταλλεύσεως πρὸ τῆς παρὸδου προθεσμίας τεσσάρων ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ διπλώματος ἢ τριῶν ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ διπλώματος, ἐφαρμοζομένης τῆς προθεσμίας, ἥτις ἐκπνέει βραδύτερον. Ἀπορρίπτεται ἐὰν ὁ διπλωματοῦχος δικαιολογῇ τὴν ἀδράνειάν του προβάλλων εὐλόγους αἰτίας. Μία τοιαύτη ὑποχρεωτικὴ ἄδεια δὲν θὰ εἶναι ἀποκλειστικὴ καὶ δὲν θὰ δύναται νά μεταδιδασθῇ, οὔτε ὑπὸ τὴν μορφήν παραχωρήσεως ὑποαδείας, εἰμὴ μετὰ τοῦ τμήματος τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ ἐκμεταλλευομένου τὴν ἄδειαν ταύτην.

5. Αί προηγούμεναι διατάξεις εφαρμόζονται, υπό την επι-ρύλαξιν των αναγκαίων τροποποιήσεων και εις τὰ υποδείγματα χρησιμότητος.

Β'. Ἡ προστασία τῶν σχεδίων καὶ βιομηχανικῶν υποδείγμάτων δὲν θὰ ὑπόκεινται εἰς ἔκπτωσιν τινα εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐκμεταλλεύσεως εἴτε λόγῳ εἰσαγωγῆς ἀντικειμένων ὁμοίων πρὸς τὰ προστατευόμενα τοιαῦτα.

Γ'. 1) Ἐὰν εἰς τινα Χώραν ἡ χρῆσις τοῦ καταχωρηθέντος σήματος εἶναι ὑποχρεωτική, ἡ καταχώρησις δὲν δύναται νὰ ἀκυρωθῇ πρὸ τῆς παρόδου εὐλόγου προθεσμίας καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δικαιολογῇ τὴν ἀπραξίαν του.

2. Ἡ χρῆσις ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος παρὰ τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ, ὑπὸ τύπον διαφέροντα κατὰ τινα στοιχεῖα, μὴ ἀλλοιούντα τὸν διακριτικὸν χαρακτῆρα τοῦ σήματος, ὑφ' οἷαν μορφήν κατεχωρήθη εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως δὲν ἐπάγεται τὴν ἀκυρότητα τῆς καταχωρήσεως οὔτε μειώνει τὴν προστασίαν, ἥς τυγχάνει τὸ σῆμα.

3. Ἡ ταυτόχρονος χρῆσις τοῦ αὐτοῦ σήματος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ παρομοίων προϊόντων ὑπὸ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων θεωρουμένων ὡς συνδικαιούχων τοῦ σήματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐσωτερικῆς νομοθεσίας τῆς Χώρας ἐν ἣ ζητεῖται ἡ προστασία δὲν ἐμποδίζει τὴν καταχώρησιν οὔτε ὅπωςδήποτε μειώνει τὴν προστασίαν, ἥτις παρέχεται εἰς τὸ μνησθὲν σῆμα, εἰς οἰανδήποτε τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ρηθείσα χρῆσις δὲν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν παραπλάνησιν τοῦ Κοινοῦ καὶ δὲν θὰ ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὸ Δημόσιον συμφέρον.

Δ'. Οὐδεμία ἐνδείξις ἢ μνεῖα τοῦ διπλώματος, τοῦ υποδείγματος χρησιμότητος τῆς καταχωρήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ σχεδίου ἢ βιομηχανικοῦ υποδείγματος θὰ ἀπαιτῆται ἐπὶ τοῦ προϊόντος διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 5 δίς.

1. Χαριστική προθεσμία εἰς τοῦλάχιστον μηνῶν θέλει παρατεθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων βιομηχανικῆς ιδιοκτησίας προβλεπομένων τελῶν διὰ τῆς καταβολῆς προσθέτου τέλους, ἐὰν ἡ ἐσωτερικὴ νομοθεσία ἀπαιτῇ τοῦτο.

2. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν νὰ προβλέψωσι τὴν ἀποκατάστασιν τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας, ἅτινα ἐξέπεσαν λόγῳ μὴ καταβολῆς τῶν ἐτησίων τελῶν.

Ἄρθρον 5 τρίς.

Εἰς ἐκάστην τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως δὲν θέλουσι θεωρηθῇ ὡς θίγοντα τὰ δικαιώματα τοῦ διπλωματοῦχου:

1. Ἡ χρησιμοποίησις ἐπὶ πλοίων τῶν ἄλλων Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, μέσων ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ διπλώματος τοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πλοίου, τῶν μηχανῶν, ἀρμένων, συσκευῶν καὶ ἐτέρων ἐξαρτημάτων, ὅταν τὰ πλοία ταῦτα ἤθελον εἰσέλθαι προσωρινῶς ἢ τυχαίως εἰς τὰ ὕδατα τῆς Χώρας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ μέσα ταῦτα χρησιμοποιοῦνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου.

2. Ἡ χρησιμοποίησις τῶν μέσων, τῶν ἀποτελούντων τὸ ἀντικείμενον τοῦ διπλώματος ἐν τῇ κατασκευῇ καὶ λειτουργίᾳ τῶν ἐναερίων καὶ χειρῶν μέσων συγκοινωνίας τῶν ἄλλων Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἢ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν, ὅταν ταῦτα ἤθελον εἰσέλθαι προσωρινῶς ἢ τυχαίως ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ.

Ἄρθρον 5 τετράκις.

Ὅταν ἐν προὶν εἰσάγεται εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἐνθα ὑπάρχει διπλωμα προστατεῦον μέθοδον παρασκευῆς τοῦ ἐν λόγῳ προϊόντος, ὁ διπλωματοῦχος θὰ ἔχῃ, ὡς πρὸς τὸ εἰσαγόμενον προὶν ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὅποια τοῦ παρέχει ἡ νομοθεσία τῆς Χώρας τῆς εἰσαγωγῆς ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ διπλώματος μεθόδου, ὡς πρὸς τὰ παρασκευαζόμενα προϊόντα ἐντὸς τῆς χώρας ταύτης.

Ἄρθρον 5 πεντάκις.

Τὰ βιομηχανικὰ σχέδια καὶ υποδείγματα θὰ προστατεύονται εἰς ἀπάτας τὰς Χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ὁροι τῆς καταθέσεως καὶ καταχωρήσεως τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν σημάτων θὰ καθορίζονται εἰς ἐκάστην Χώραν τῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τῆς ἐσωτερικῆς τῆς νομοθεσίας.

2. Ἐν τούτοις ἐν σῆμα κατατεθὲν ὑπὸ ὑπηκόου μιᾶς Χώρας τῆς Ἑνώσεως εἰς οἰανδήποτε Χώραν τῆς Ἑνώσεως δὲν θὰ δύναται νὰ ἀπορριφθῇ ἢ ἀκυρωθῇ διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν κατετέθη, κατεχωρήθη ἢ ἀνανεώθη εἰς τὴν Χώραν προελεύσεως.

3. Ἐν σῆμα κανονικῶς καταχωρηθὲν εἰς μίαν τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως θὰ θεωρῆται ὡς ἀνεξάρτητον τῶν σημάτων τῶν καταχωρημένων εἰς τὰς ἄλλας Χώρας τῆς Ἑνώσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Χώρας προελεύσεως.

Ἄρθρον 6 δίς.

1. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἐφ' ὅσον ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ἐπιτρέπει τοῦτο εἴτε τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ ἀπορρίψωσι ἢ ἀκυρώσωσι τὴν καταχώρησιν καὶ νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν χρῆσιν ἐμπορικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ σήματος, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀναπαράστασιν, ἀπομίμησιν ἢ παραποίησιν, δυναμένην νὰ δημιουργήσῃ σύγχυσιν, σήματος, ὅπερ ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ τῆς χώρας καταχωρήσεως ἢ χρήσεως ἤθελε κρίνει ὅτι εἶναι παγκοίνως γνωστὸν ἐν αὐτῇ ὡς ἀνήκον ἤδη εἰς πρόσωπον, τὸ ὅποιον ἀπολαύει τῶν πλεονεκτημάτων τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ χρησιμοποιούμενον ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἢ παρομοίων προϊόντων. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ οὐσιώδες μέρος τοῦ σήματος ἀποτελεῖ ἀναπαράστασιν ἐνδὸς τοιούτου παγκοίνως γνωστοῦ σήματος ἢ ἀπομίμησιν δυναμένην νὰ δημιουργήσῃ σύγχυσιν μετὰ τούτου.

2. Προθεσμία πέντε τοῦλάχιστον ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς καταχωρήσεως δεόν νὰ παρασχεθῇ διὰ τὴν αἴτησιν διαγραφῆς ἐνδὸς τοιούτου σήματος. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν νὰ προβλέψωσι μίαν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως ἐνδὸς τοιούτου σήματος.

3. Οὐδεμία προθεσμία θέλει ταχθῇ προκειμένου περὶ διαγραφῆς ἢ ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως σημάτων κατατεθέντων ἢ χρησιμοποιουμένων κακῇ τῇ πίστει.

Ἄρθρον 6 τρίς.

1. α) Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως συμφωνοῦσιν, ὅπως ἀπορρίπτωσιν ἢ ἀκυρώσωσι τὴν καταχώρησιν καὶ ἀπαγορεύσωσι, διὰ καταλλήλων μέτρων τὴν χρῆσιν, ἀνευ ἀδείας τῶν ἀρμοδίων Ἀρχῶν εἴτε ὡς σημάτων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν εἴτε ὡς στοιχείων τῶν σημάτων τούτων, τῶν θυρεῶν, σημαιῶν καὶ λοιπῶν Κρατικῶν ἐμβλημάτων, τῶν ἀνηκόντων εἰς μίαν τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως σημείων καὶ ἐπισημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος, χρησιμοποιουμένων παρ' αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσαν ἀπομίμησιν ἀπὸ ἐραλδικῆς.

β) Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον α' διατάξεις εφαρμόζονται ὁμοίως ἐπὶ θυρεῶν, σημαιῶν καὶ ἄλλων ἐμβλημάτων, ἀρχικῶν γραμμάτων ἢ ὀνομασιῶν διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὀργανισμῶν, τῶν ὁποίων μία ἢ περισσώτεροι χώραι τῆς Ἑνώσεως εἶναι μέλη, ἐξαίρεσει τῶν θυρεῶν, σημαιῶν ἢ ἄλλων ἐμβλημάτων, ἀρχικῶν γραμμάτων ἢ ὀνομασιῶν, ἅτινα ἔχουσιν ἀποτελέσει ἀντικείμενον ἐν ἰσχύϊ διεθνῶν συμφωνιῶν ἀποσκοποῦσιν τὴν ἐξασφάλισιν τῆς προστασίας των.

γ) Οὐδεμία χώρα τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον β' διατάξεις πρὸς βλάβην τῶν κατόχων δικαιωμάτων ἀποκτηθέντων καλῇ τῇ πίστει πρὸ τῆς ἰσχύος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ τῆς παρούσης Συμβάσεως. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, ἐφ' ὅσον ἡ προβλεπόμενη ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον α' χρῆσις ἢ καταχώρησις δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ δημιουργῇ εἰς τὸ κοινὸν τὴν ἐντύπωσιν δεσμοῦ μετὰ τοῦ ἐν λόγῳ ὀργανισμοῦ καὶ τῶν θυρεῶν, σημαιῶν, ἐμβλημάτων, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ὀνομασιῶν ἢ ἐάν ἡ χρῆσις ἢ καταχώρησις αὕτη δὲν εἶναι πράγματι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ ἐξωπατᾷ τὸ κοινὸν περὶ τῆς ὑπάρξεως δεσμοῦ μετὰ τοῦ χρήστου καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις τῶν σημείων καὶ ἐπιστημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος θὰ ἐφαρμόζεται μόνον, εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ σήματα, τὰ περιέχοντα ταῦτα, διακρίνουσιν ἢ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐμπορεύματα τοῦ αὐτοῦ ἢ παρομοίου εἴδους.

3. α) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τούτων, αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως συμφωνοῦσιν, ὅπως κοινοποιήσωσιν ἀμοιβαίως μέσω τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου κατάλογον τῶν Κρατικῶν ἐμβλημάτων, σημείων καὶ ἐπιστημάτων ἐλέγχου καὶ γνησιότητος, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν ἢ θὰ ἐπεθύμουν νὰ θέσωσιν ἀπολύτως ἢ ὑπὸ ὠρισμένους ὅρους, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς καὶ πᾶσαν ἀναγκαστέραν τροποποίησιν τοῦ καταλόγου τούτου. Ἐκάστη χώρα τῆς Ἑνώσεως θὰ θέσῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶν τοὺς κοινοποιηθέντας καταλόγους.

Ἐν τούτοις ἡ κοινοποίησις αὕτη δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰς σημαίας τῶν Κρατῶν.

6) Αἱ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχείον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται ἢ μόνον εἰς τοὺς θυρεοὺς, σημαίας καὶ ἄλλα ἐμβλήματα, ἀρχικὰ γράμματα ἢ ὀνομασίας διεθνῶν διακυβερνητικῶν ὁργανισμῶν, τὰ ὁποῖα οὗτοι ἐκοινοποίησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως μέσω τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου.

4. Ἐκάστη χώρα τῆς Ἑνώσεως δύναται ἐντὸς προθεσμίας δώδεκα μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως νὰ διαβιβάσῃ μέσω τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην χώραν ἢ διεθνή διακυβερνητικὸν Ὅργανισμὸν τὰς τυχόν παρατηρήσεις τῆς.

5. Διὰ τὰς Κρατικὰς σημαίας τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὡς ἀνωτέρω προβλεπόμενα μέτρα θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ μόνον ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν 6ην Νοεμβρίου 1925 κατακεχωρημένων σημάτων.

6. Διὰ τὰ κρατικὰ ἐμβλήματα ἐκτὸς τῶν σημαιῶν, διὰ τὰ σημεῖα καὶ ἐπισήματα τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ὡς καὶ διὰ τοὺς θυρεοὺς, σημαίας καὶ ἄλλα ἐμβλήματα, ἀρχικὰ γράμματα ἢ ὀνομασίας τῶν διακυβερνητικῶν διεθνῶν ὁργανισμῶν, αἱ διατάξεις αὗται θὰ ἔχωσιν ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν σημάτων τῶν καταχωρηθέντων δύο μῆνας μετὰ τὴν λήψιν τῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 3 προβλεπομένης κοινοποιήσεως.

7. Ἐν περιπτώσει κακῆς πίστεως, αἱ χώραι θὰ ἔχωσιν τὴν εὐχέρειαν νὰ προβῶσι καὶ εἰς τὴν διαγραφὴν ἀκόμῃ τῶν σημάτων τῶν καταχωρηθέντων πρὸ τῆς 6ης Νοεμβρίου 1925 καὶ περιεχόντων Κρατικὰ ἐμβλήματα, σημεῖα καὶ ἐπισήματα.

8. Οἱ ὑπήκοοι ἐκάστης χώρας, εἰς οὓς ἤθελεν ἐπιτραπῇ νὰ χρησιμοποιήσωσι Κρατικὰ ἐμβλήματα, σημεῖα καὶ ἐπισήματα τῶν χωρῶν τῶν, θὰ δύνανται νὰ τὰ χρησιμοποιήσωσι καὶ ἂν ἀκόμῃ ὁμοιάζωσι πρὸς τοιαῦτα ἐτέρας χώρας.

9. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπαγορεύωσι τὴν ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως χρῆσιν ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Κρατικῶν θυρεῶν τῶν ἐτέρων χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ὡσάκις ἢ χρῆσις αὕτη δύναται νὰ ἀγάγῃ εἰς πλάνην ὡς πρὸς τὴν προέλευσιν τῶν προϊόντων.

10. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν κωλύουσι τὰς χώρας νὰ ἀπορρίπτωσι νὰ ἀκυρώσι κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ στοιχείου Β' τοῦ ἄρθρου 6 πεντάκις, τὰ σήματα τὰ περιέχοντα ἄνευ ἀδείας θυρεοὺς, σημαίας καὶ ἄλλα Κρατικὰ ἐμβλήματα ἢ σημεῖα καὶ δημόσια ἐπισήματα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ μιᾶς τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ὡς καὶ διακριτικὰ σημεῖα τῶν διεθνῶν διακυβερνητικῶν Ὅργανισμῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1.

* Ἀρθρον 6 τετράκις.

1. Ὅσακις, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν χώρας τινὸς τῆς Ἑνώσεως, ἡ μεταβίβασις σήματος δὲν εἶναι ἔγκυρος ἄνευ συγγρόνου μεταβιβάσεως τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος, εἰς ἃ ἀνήκει τὸ σῆμα ἀρκεῖ διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς μεταβιβάσεως, ὅπως μεταβιβάσθῃ εἰς τὸν ἐκδοχέα τὸ μέρος τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τὸ εὐρισκόμενον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μετὰ τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαίωματος, κατασκευῆς ἢ πωλήσεως ἐν αὐτῇ τῶν προϊόντων τῶν φερόντων τὸ ἐκχωρηθὲν σῆμα

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐπιβάλλει εἰς τὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἰσχυρὰν τὴν μεταβίβασιν παντὸς σήματος, οὐτινος ἢ χρῆσις παρὰ τοῦ ἐκδοχέως θὰ ἦδύνατο ἐν τῇ πραγματικότητι νὰ ἀγάγῃ εἰς πλάνην τὸ κοινόν, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προέλευσιν, τὴν φύσιν ἢ τὰς οὐσιώδεις ιδιότητας τῶν προϊόντων, εἰς ἃ ἀφορᾷ τὸ σῆμα.

* Ἀρθρον 6 πεντάκις.

Α'. 1. Πᾶν σῆμα βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν κανονικῶς καταχωρηθὲν εἰς τὴν χώραν προελεύσεως εἶναι δεκτὸν πρὸς κατάθεσιν καὶ θέλει προστατεύεσθαι ἀπαράλλακτον εἰς τὰς ἄλλας χώρας τῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. Αἱ χώραι αὗται δύνανται νὰ ἀπαιτῶσιν, πρὶν ἢ προβῶσιν εἰς τὴν ὁριστικὴν καταχώρησιν, τὴν ὑποβολὴν πιστοποιητικοῦ καταθέσεως εἰς τὴν χώραν προελεύσεως, χορηγούμενον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς. Οὐδεμία ἐπικύρωσις δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο.

2. Θεωρεῖται χώρα προελεύσεως ἡ χώρα τῆς Ἑνώσεως ἐνθα ὁ καταθέτης ἔχει ἐγκατάστασιν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν, πραγματικὴν καὶ σοβαρὰν καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ τοιαύτην ἐγκατάστασιν ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως, ἡ χώρα τῆς Ἑνώσεως ἐνθα ἔχει τὴν κατοικίαν του καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ κατοικίαν ἐντὸς τῆς Ἑνώσεως ἡ χώρα τῆς ἰθαγενείας του, ἐν ἣ περιπτώσει εἶναι ὑπήκοος μιᾶς χώρας τῆς Ἑνώσεως.

Β'. Τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν δύνανται νὰ ἀπορριφθῶσι κατὰ τὴν καταχώρησιν ἢ νὰ ἀκυρωθῶσιν εἰμὴ μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις:

1. Ὅταν εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ προσβάλλωσι δικαίωμα ἀποκτηθέντα παρὰ τρίτων ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ ζητεῖται ἡ προστασία.

2. Ὅταν εἶναι ἐστερημένα παντὸς διακριτικοῦ χαρακτήρος ἢ συνιστάμενα ἀποκλειστικῶς ἐκ σημείων ἢ ἐνδείξεων δυνάμενων νὰ χρησιμεύωσιν εἰς τὸ ἐμπόριον πρὸς δόλωσιν τοῦ εἴδους, τῆς ποιότητος, τῆς ποσότητος, τοῦ προσορισμοῦ, τῆς ἀξίας, τῆς προελεύσεως τῶν προϊόντων ἢ τῆς ἐποχῆς τῆς παραγωγῆς ἢ καταστάσαντα συνήθη εἰς τὴν τρέχουσαν γλώσσαν ἢ τὰς χρήσας καὶ σταθερὰς ἐμπορικὰς σχέσεις (HABITUDES LOVALES ET CONSTANTES) τῆς χώρας, ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία.

3. Ὅταν ἀντιβαίνωσιν εἰς τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν, ἰδίᾳ ἐκεῖνα, ἅτινα εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ ἐξαπατῶσι τὸ κοινόν. Ἐννοεῖται ὅτι σῆμα δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιβαῖνον εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲ εἶναι συμφωνόν πρὸς διάταξιν τινὰ, τῆς περὶ σημάτων νομοθεσίας, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν αὕτη αὕτη ἡ διάταξις ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἐν τούτοις διαφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 10 δίς.

Γ'. 1. Κατὰ τὴν ἐκτίμησιν ἐὰν σῆμα τι εἶναι ἐπιδεκτικὸν προστασίας δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν ἅπαντα τὰ πραγματικὰ περιστατικά, ἰδίᾳ δὲ ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως.

2. Δὲν δύνανται νὰ ἀπορριφθῶσιν εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως ἔμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν τῇ χώρᾳ προελεύσεως κατὰ στοιχεῖα μὴ ἀλλοιούντα τὸν διακριτικὸν χαρακτήρα καὶ μὴ διηγόντα τὴν ταυτότητα τῶν σημάτων, ὅφ' ἣν μορφήν ταῦτα καταχωρήθησαν εἰς τὴν ρηθείσαν χώραν προελεύσεως.

Δ'. Οὐδεὶς δύναται νὰ τύχῃ τῶν εὐεργετημάτων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν τὸ σῆμα τοῦ ὁποῖου διεκδικεῖται ἡ προστασία δὲν εἶναι καταχωρημένον εἰς τὴν χώραν προελεύσεως.

Ε'. Ἐν τούτοις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ἀνανέωσις ἐνὸς σήματος ἐν τῇ χώρᾳ προελεύσεως θὰ συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν ἀνανεώσεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἐνθα τὸ σῆμα ἔχει καταχωρηθῇ.

ΣΤ'. Τὸ εὐεργέτημα τῆς προτεραιότητος παραμένει κεκτημένον ἐπὶ τῶν καταθέσεων σημάτων, τῶν γενομένων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 προθεσμίας καὶ ἂν ἔτι ἡ καταχώρησις ἐν τῇ χώρᾳ προελεύσεως γίνῃ μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης.

*Άρθρον 6 ἐξάκις.

Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ προστατεύωσι τὰ σήματα ὑπηρεσιῶν. Δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ προβλέψωσι τὴν καταχώρησιν τῶν σημάτων τούτων.

*Άρθρον 6 ἐπτάκις.

1. Ἐὰν ὁ πράκτωρ ἢ ὁ αντιπρόσωπος τοῦ δικαιούχου ἐνὸς σήματος εἰς μίαν χώραν τῆς Ἑνώσεως ζητήσῃ, ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαιούχου τούτου, τὴν καταχώρησιν τοῦ σήματος τούτου, ἐπ' ὀνόματί του εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, ὁ δικαιούχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν αἰτηθεῖσαν καταχώρησιν ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφήν ἢ ἐὰν ὁ νόμος τῆς χώρας τὸ ἐπιτρέπῃ τὴν μεταβίβασιν τῆς καταχωρήσεως ταύτης πρὸς ὄφελός του, ἐφ' ὅσον ὁ πράκτωρ ἢ ὁ αντιπρόσωπος οὗτος δὲν δικαιολογῇ τὰς ἐνεργείας του.

2. Ὁ δικαιούχος τοῦ σήματος ἔχει, ὑπὸ τὰς ἐπιφυλάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, τὸ δικαίωμα νὰ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ σήματος του ὑπὸ τοῦ πράκτορος ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἐπιτρέψει τὴν χρησιμοποίησιν ταύτην.

3. Αἱ ἐσωτερικαὶ νομοθεσίαι ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν νὰ προβλέψωσι μίαν εὐλογον προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δικαιούχος τοῦ σήματος θὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*Άρθρον 7.

Ἡ φύσις τοῦ προϊόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτίθεται τὸ σήμα δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον εἰς τὴν καταχώρησιν τοῦ σήματος.

*Άρθρον 7 δις.

1. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ δέχωνται πρὸς κατάθεσιν καὶ νὰ προστατεύωσι συλλογικὰ σήματα, ἀνήκοντα εἰς ομάδας, ὧν ἡ ὑπαρξίς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους τῆς χώρας προελεύσεως καὶ ἂν ἀκόμη αἱ ομάδες ταῦται δὲν κέκτῃται βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν ἐγκατάστασιν.

2. Ἐκαστὴ χώρα θὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ὄρων, ὑφ' οὓς συλλογικὸν τι σήμα θὰ προστατεύηται καὶ θὰ δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν προστασίαν ἐὰν τὸ σήμα τοῦτο ἀντιτίθεται εἰς τὸ Δημόσιον συμφέρον.

3. Ἐν τούτοις, δὲν δύναται νὰ μὴ τυγχάνωσι προστασίας τὰ σήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς ομάδας ὧν ἡ ὑπαρξίς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους τῆς χώρας προελεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι αὗται δὲν εἶναι ἐγκατεστημένα εἰς τὴν χώραν ὅπου ζητεῖται ἡ προστασία ἢ δὲν ἔχουσι συσταθῇ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας ταύτης.

*Άρθρον 8.

Ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία θὰ προστατεύηται ἐν πάσῃ χώρᾳ τῆς Ἑνώσεως, ἄνευ ὑποχρέωσης καταθέσεως ἢ καταχωρήσεως, εἴτε ἀποτελεῖ ἢ μὴ μέρος τοῦ βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος.

*Άρθρον 9.

1. Πᾶν προϊόν φέρον παρανόμως βιομηχανικὸν ἢ ἐμπορικὸν σήμα ἢ ἐμπορικὴν ἐπωνυμίαν θὰ κατὰσχεται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς ἐκεῖνας τὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως, ἐν αἷς τὸ σήμα τοῦτο ἢ ἡ ἐμπορικὴ ἐπωνυμία δικαιουται νομίμου προστασίας.

2. Ἡ κατάσχεσις θὰ ἐνεργῇται τόσον ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ ἐπραγματοποιήθη ἢ παρὰνομος ἐπίθεσις τοῦ σήματος ὅσον καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ εἰσάχθη τὸ προϊόν.

3. Ἡ κατάσχεσις ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ εἴτε τοῦ Εἰσαγγελέως, εἴτε πάσης ἄλλης ἀρμοδίας Ἀρχῆς, εἴτε ἐνδιαφερομένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἐκαστῆς χώρας.

4. Αἱ Ἀρχαὶ δὲν δύναται νὰ ἐνεργῶσι τὴν κατάσχεσιν ἐν περιπτώσει διαμετακομίσεως.

5. Ἐὰν ἡ νομοθεσία χώρας τινὸς δὲν δέχεται τὴν κατάσχεσιν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ἡ κατάσχεσις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰσαγωγῆς ἢ διὰ τῆς κατασχέσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

6. Ἐὰν ἡ νομοθεσία Χώρας τινὸς δὲν ἀποδέχεται οὔτε τὴν κατάσχεσιν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν οὔτε τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς οὔτε τὴν κατάσχεσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς συμφώνου τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς νομοθεσίας τὰ μέτρα ταῦτα θὰ ἀντικαθίστανται δι' ὧν μέσων ὁ νόμος τῆς Χώρας ταύτης παρέχει εἰς παραμείναν περίπτωσιν εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτῆς.

*Άρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει ἀμέσου ἢ ἐμμέσου χρήσεως ψευδοῦς ἐνδείξεως ὡς πρὸς τὴν προέλευσιν τοῦ προϊόντος ἢ ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ παραγωγοῦ, ἐμπόρου ἢ βιομηχανοῦ.

2. Ἀναγνωρίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡς ἐνδιαφερόμενος πᾶς παραγωγὸς βιομήχανος ἢ ἐμπορὸς, ἀσχολούμενος μὲ τὴν παραγωγὴν, τὴν βιομηχανίαν ἢ τὸ ἐμπόριον τοῦ προϊόντος τούτου φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἐγκατεστημένον εἴτε εἰς τὸν τόπον ὁ ὁποῖος φέρεται ψευδῶς ἐπὶ τοῦ προϊόντος ὡς τόπος προελεύσεως εἴτε εἰς τὴν περιφέρειαν ὅπου ὁ τόπος οὗτος καίται εἴτε εἰς τὴν Χώραν τὴν ψευδῶς ἐνδείκνυμένην εἴτε εἰς τὴν Χώραν ὅπου ἡ ψευδὴς ἐνδείξις χρησιμοποιεῖται.

*Άρθρον 10 δις.

1. Αἱ Χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Ἑνώσεως ἀποτελεσματικὴν προστασίαν κατὰ τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ.

2. Συνιστᾷ ἀθέμιτον ἀνταγωνισμὸν πᾶσα πρᾶξις ἀνταγωνισμοῦ ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἥδη τῆς Βιομηχανίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου.

3. Βιβλικῶς δέον ν' ἀπαγορευθῶσι:

1ον) Πᾶσαι αἱ πρᾶξεις αἰτινες δύναται νὰ δημιουργήσωσι καθ' οἷονδήποτε τρόπον σύγχυσιν ὡς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, τὰ προϊόντα ἢ τὴν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα ἀνταγωνιστῶν των.

2ον) Οἱ ψευδεῖς ἰσχυρισμοὶ ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐμπορίου αἰτινες δύναται νὰ δυσφημήσωσι τὴν ἐπιχείρησιν τὰ προϊόντα ἢ τὴν βιομηχανικὴν ἢ ἐμπορικὴν δραστηριότητα ἀνταγωνιστοῦ τινος.

3ον) Αἱ ἐνδείξεις ἢ οἱ ψευδεῖς ἰσχυρισμοὶ τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐμπορίου δύναται νὰ παραπλανήσῃ τὸ κοινὸν ὡς πρὸς τὴν φύσιν, τὴν μέθοδον κατασκευῆς, τὸ χαρακτηριστικὰ, τὸν τρόπον χρήσεως ἢ τὴν ποσότητα τῶν ἐμπορευμάτων.

*Άρθρον 10 τρίς.

1. Αἱ Χώραι τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐξασφαλίσωσιν εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως τὰ κατάλληλα μέσα ἐννόμου προσφυγῆς πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταστολὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 10 καὶ 10 δις, προβλεπομένων πράξεων.

2. Ὑποχρεοῦνται προσέτι ὅπως προβλέπωσι μέτρα ἐπιτρέποντα εἰς τὰ Συνδικᾶτα καὶ Ἑνώσεις, τὰ ἀντιπροσωπεύοντι τοὺς ἐνδιαφερομένους βιομηχάνους, παραγωγοὺς καὶ ἐμπόρους καὶ τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξίς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς νόμους τῶν Χωρῶν των, νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰ δικαστήρια ἢ ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς καταστολῆς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 9, 10, καὶ 10 δις, προβλεπομένων πράξεων ἐν ᾧ μέτρῳ ὁ Νόμος τῆς Χώρας, ἐνθα ζητεῖται ἡ προστασία, τὸ προβλέπει διὰ τὰ Συνδικᾶτα καὶ Ἑνώσεις τῆς Χώρας ταύτης.

*Άρθρον 11.

1. Αἱ Χώραι τῆς Ἑνώσεως θὰ χρηργῶσι, συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν των νομοθεσίαν, προσωρινὴν προστασίαν εἰς τὰς ἐπιδεκτικὰς διπλώματος ἐφευρέσεις εἰς τὰ ὑποδείγματα τα χρησιμότητος, τὰ σχέδια καὶ βιομηχανικὰ σήματα, ὧ καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ σήματα, διὰ τὰ ἐκτράχμενα προϊόντα εἰς τὰς Ἐπισήμους Διεθνεῖς Ἐκθέσεις ἢ τὰ κατ' ἐπίσημον ἀναγνώρισιν ὀργανωθείσας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιᾶς τούτων.

2. Ἡ προσωρινὴ αὕτη προστασία δὲν θὰ παρατείνῃ τὰς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 4. Ἐὰν μεταγενεστέρως ἐπικαλεσθῇ τις τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ ἐκάστης Χώρας θὰ δύναται νὰ ὑπολογίσῃ τὴν ἐναρξιν τῆς προθεσμίας, ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ προϊόντος εἰς τὴν Ἑκθεσιν.

3. Ἐκάστη Χώρα δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος τοῦ ἐκτιθεμένου προϊόντος καὶ τῆς χρονολογίας τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ, τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα, ἅτινα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐκάστη τῶν Χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ὑποχρεοῦται νὰ συστήσῃ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας καὶ Κεντρικὴν Ἀρχεῖον διὰ τὰς πρὸς τὸ Κοινὸν ἀνακοινώσεις τῶν διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας, τῶν ὑποδειγμάτων χρησιμότητος, τῶν σχεδίων καὶ βιομηχανικῶν ὑποδειγμάτων καὶ τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν σημάτων.

2. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη θὰ δημοσιεύῃ ἐπίσημον περιοδικόν, θὰ δημοσιεύῃ κανονικῶς:

α) τὰ ὀνόματα τῶν δικαιούχων τῶν ἀπομενηθέντων διπλωμάτων μετὰ συντόμου περιγραφῆς τῶν ἐφευρέσεων.

β) τὰς ἀναπαραστάσεις τῶν κατατεθέντων σημάτων.

Ἄρθρον 13.

1. α) Ἡ Ἑνωσις ἔχει μίαν Συνέλευσιν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως συνδεδεμένης διὰ τῶν ἀρθρῶν 13 ἕως 17.

β) Ἡ Κυβέρνησις ἐκάστης Χώρας ἐκπροσωπεῖται: ἀπὸ ἓνα ἀντιπρόσωπον, ὃ ὁποῖος δύναται νὰ βοηθᾶται ὑπὸ ἀναπληρωτῶν, συμβούλων καὶ ἐμπειρογνομόνων.

γ) τὰ ἐξ ὅσα ἐκάστης ἀντιπροσωπείας ἐπιβαρύνουν τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία τὴν ὑπέδειξε.

2. α) Ἡ Συνέλευσις:

1) χειρίζεται ὅλα τὰ θέματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν συντήρησιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑνώσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2) δίδει εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Πνευματικῆς Ἱδιοκτησίας (κατωτέρω ὀνομαζόμενον «Διεθνὲς Γραφεῖον») ἐπικυρώσιν διὰ τῆς Συμβάσεως τῆς συνιστώσης τὴν Παγκόσμιον Ὀργάνωσιν τῆς Πνευματικῆς Ἱδιοκτησίας (κατωτέρω ὀνομαζόμενῃ «Ἡ Ὀργάνωσις»), ὁδηγίας σχετικῶς μὲ τὴν πρæτοιμασίαν τῶν διασκέψεων ἀναθεωρήσεως, λαμβανομένων θεαίως ὑπ' ὅψιν τῶν παρατηρήσεων τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν συνδέονται διὰ τῶν ἀρθρῶν 13 ἕως 17.

3) ἐξετάζει καὶ ἐγκρίνει τὰς ἀναφορὰς καὶ δραστηριότητας τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ σχετικὰς μὲ τὴν Ἑνωσιν καὶ δίδει εἰς αὐτὸν πᾶσαν χρήσιμον ὁδηγίαν σχετικῶς μὲ θέματα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἑνώσεως.

4) ἐκλέγει τὰ Μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως.

5) ἐξετάζει καὶ ἐγκρίνει τὰς ἀναφορὰς καὶ δραστηριότητας τῆς Ἐκτελεστικῆς τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δίδει ὁδηγίας εἰς αὐτήν.

6) καταρτίζει τὸ πρόγραμμα, ἐπικυρώνει τὸν τριετὴ προϋπολογισμόν τῆς Ἑνώσεως καὶ ἐγκρίνει τὴν ἐκκαθάρισιν.

7) ἐπικυρώνει τὸν οἰκονομικὸν κανονισμόν τῆς Ἑνώσεως.

8) δημιουργεῖ τὰς ἐπιτροπὰς ἐμπειρογνομόνων καὶ ὁμάδας ἐργασίας, τὰς ὁποίας κρίνει χρήσιμους διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως.

9) ἀποφασίζει ποῖαι χώραι μὴ μέλη τῆς Ἑνώσεως καὶ ποῖοι διακυβερνητικοὶ καὶ διεθνεῖς μὴ κυβερνητικοὶ ὀργανισμοί, δύναται νὰ παρίστανται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ὡς παρατηρηταί.

10) ἐπικυρώνει τὰς τροποποιήσεις τῶν ἀρθρῶν 13—17.

11) ἀναλαμβάνει πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν κατάλληλον διὰ νὰ ἐπιτευχθῶν οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς Ἑνώσεως.

12) ἐκπληροῖ οἰονδήποτε ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ παρούσα Σύμβασις.

13) ἐξασκεῖ, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀποδοχῆς τῶν δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα τῆς παραχωροῦνται ὑπὸ τῆς Συμβάσεως τῆς συνιστώσης τὴν Ὀργάνωσιν.

β) Ἐπὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἐπίσης ἄλλας Ἑνώσεις διοικουμένης ὑπὸ τῆς Ὀργανώσεως, ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει, ἀφοῦ λάβῃ γνώσιν τῆς γνώμης τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὀργανώσεως.

3. α) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου «β» εἰς ἀντιπρόσωπος δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ παρὰ μόνον μίαν χώραν.

β) Χῶραι τῆς Ἑνώσεως, ἐνωθεῖσαι βάσει μιᾶς ἰδιαίτερας συμφωνίας εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς κοινῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἔχει δι' ἐκάστην ἐκ τούτων τὸν χαρακτήρα τῆς ἐθνικῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας τῆς βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας τῆς προβλεπομένης διὰ τοῦ ἀρθροῦ 12, δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὸ σύνολόν των ὑπὸ μιᾶς ἐκ τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συζητήσεων.

4. α) Ἐκάστη χώρα μέλος τῆς Συνελεύσεως διαθέτει μίαν ψήφον.

β) τὸ ἡμισυ τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως συνιστᾷ τὴν ἀπαρτίαν.

γ) παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου «β», ἐάν, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς συνεδριάσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροσωπευμένων χωρῶν εἶναι κατώτερος τοῦ ἡμίσεος, ἀλλὰ ἴσος ἢ ἀνωτέρως τοῦ τρίτου τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως, αὕτη δύναται νὰ λάβῃ ἀποφάσεις. Ἐν τούτοις, αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως, ἐκτὸς ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀφορῶν τὴν διαδικασίαν, δὲν γίνονται ἐκτελεσταὶ παρὰ μόνον ὅταν οἱ ὅροι οἱ κατωτέρω ἀναφερόμενοι ἐκπληροῦνται. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ἀνακοινώνει τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις εἰς τὰς χώρας μέλη τῆς Συνελεύσεως αἱ ὁποῖαι δὲν ἀντιπροσωπεύοντο καὶ καλεῖ αὐτὰς ὅπως ἐκφράσων γραπτῶς, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀνωτέρω ἀνακοινώσεως τὴν ψήφον των ἢ τὴν ἀποχὴν των. Ἐὰν μετὰ τὴν λήψιν τῆς προθεσμίας ταύτης, ὁ ἀριθμὸς τῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν οὕτως ἐκφράσει τὴν ψήφον των ἢ τὴν ἀποχὴν των, εἶναι τοῦλάχιστον ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν χωρῶν, πού ὑπελείπετο διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀπαρτία κατὰ τὴν συνεδριάσιν, αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις γίνονται ἐκτελεσταί, ἀρκεῖ συγχρόνως νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀναγκαῖα πλειοψηφία.

δ) ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 17, 2 αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως λαμβάνονται μὲ τὴν πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν ἐκφραζομένων ψήφων.

ε) ἡ ἀποχὴ δὲν θεωρεῖται ψήφος.

5. α) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ ἐδαφίου β), εἰς ἀντιπρόσωπος δὲν δύναται νὰ ψηφίσῃ παρὰ μόνον ἐξ ὀνόματος μιᾶς χώρας.

β) αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως ἀναφερθεῖσαι εἰς τὴν παράγραφον 3) β) προσπαθοῦν, κατὰ γενικὸν κανόνα, νὰ ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τῆς ἰδίας των ἀντιπροσωπείας. Ἐν τούτοις, ἐάν, δι' ἐξαιρετικῶν λόγων, μία ἐκ τῶν ὡς ἄνω χωρῶν δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύῃ ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς ἀντιπροσωπείας, δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν μιᾶς ἄλλης ἐκ τῶν χωρῶν τούτων τὸ δικαίωμα νὰ ψηφίσῃ ἐξ ὀνόματος τῆς, ἐξυπακούεται ὅμως ὅτι μία ἀντιπροσωπεία δὲν δύναται νὰ ψηφίσῃ διὰ πληρεξουσίου τῆς παρὰ μόνον διὰ μίαν χώραν. Πᾶν σχετικὸν δικαίωμα πρέπει νὰ ἀποτελῇ ἀντικείμενον μιᾶς πράξεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους ἢ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

6. Αἱ χώραι τῆς Ἑνώσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μέλη τῆς Συνελεύσεως, γίνονται ἀποδεκταὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ὡς παρατηρηταί.

7. α) Ἡ συνέλευσις συνέρχεται ἀνὰ τριετίαν εἰς κανονικὴν συνεδρίαν συγκαλουμένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐκτὸς ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον καὶ εἰς τὸν ἴδιον τόπον μὲ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Ὀργανώσεως.

β) Ἡ συνέλευσις συνέρχεται εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν συγκαλουμένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.

8. Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει τὸν ἐσωτερικὸν τῆς κανονισμὸν.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ Συνέλευσις ἔχει μίαν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

2. α) Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ χωρῶν ἐκλεγείσων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως μεταξὺ τῶν χωρῶν μελῶν ταύτης. Ἐξ ἄλλου, ἡ χώρα εἰς τὴν ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἡ Ὁργάνωσις ἔχει τὴν ἐδραν τῆς διαδέχεται αὐτεπαγγέλτως μίαν ἐδραν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 17.7)β).

β) Ἡ Κυβέρνησις ἐκάστης χώρας μέλους τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιπροσωπεύεται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἔχη ἀναπληρωτὰς συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας.

γ) Τὰ ἔξοδα ἐκάστης ἀντιπροσωπείας ἐπιβαρύνουν τὴν Κυβέρνησιν ἢ ὁποία τὴν ὑπέδειξε.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ τὸ τέταρτον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χωρῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως. Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν προβλεπομένων ἐδρῶν, τὸ ὑφιστάμενον ὑπόλοιπον μετὰ τὴν διαίρεσιν διὰ τοῦ τέσσαρα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

4. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Συνέλευσις λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τῆς μίαν δικαίαν γεωγραφικὴν κατανομὴν καὶ τὴν ἀνάγκην ὅπως ὅλαι αἱ χώραι μέλη ἰδιαίτερον συμφωνιῶν συναφθεῖσων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἑνωσιν εἶναι μεταξὺ τῶν χωρῶν τῶν συνιστωσῶν τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

5. α) Τὰ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς παραμένουν ἐν ἐνεργείᾳ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συνεδριάσεως τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐξελέγησαν, ἕως τὴν ἐπομένην κανονικὴν συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως.

β) Τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπανεκλέξιμα μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν δύο τρίτων μεταξὺ τούτων.

γ) Ἡ Συνέλευσις διακανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς ἢ τῆς πιθανῆς ἐπανεκλογῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

6. α) Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ:

1) προετοιμάζει τὸ σχέδιον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνελεύσεως.

2) ὑποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν προτάσεις ἐπὶ τῶν σχεδίων τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ τριετοῦς προϋπολογισμοῦ τῆς ἑνώσεως τῶν προετοιμασθέντων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

3) ἀποφαίνεται, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ τριετοῦς προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ τῶν προγραμμάτων καὶ ἐτησίων προϋπολογισμῶν προετοιμαζομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

4) ὑποβάλλει εἰς τὴν Συνέλευσιν καταλλήλως σχολιασμένας περιοδικὰς ἐκθέσεις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τὰς ἐτήσιās ἐκθέσεις ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν.

5) λαμβάνει ὅλα τὰ χρήσιμα μέτρα ἐν ὄψει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς ἑνώσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως καὶ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιπτώσεων αἱ ὁποῖαι ἀνακύπτουν μεταξὺ δύο κανονικῶν συνεδριάσεων τῆς ἐν λόγῳ Συνελεύσεως.

6) ἐκπληροῖ πᾶν ἄλλον ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνατίθεται εἰς αὐτὴν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐπὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἐπίσης ἄλλας ἑνώσεις διοικουμένας ὑπὸ τῆς Ὁργανώσεως, ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει, ἀφοῦ λάβῃ γνώσιν τῆς γνώμης τῆς συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ὁργανώσεως.

7. α) Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει ἅπασι κατ' ἔτος εἰς κανονικὴν συνεδρίαν κατόπιν συγκλήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὅσον τὸ δυνατόν κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον καὶ εἰς τὸν ἴδιον τόπον μετὰ τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ὁργανώσεως.

β) Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν κατόπιν συγκλήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ,

εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ αὐτοῦ, εἴτε τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῶν μελῶν αὐτῆς.

8. α) Ἐκάστη χώρα μέλος τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς διαδέχεται μίαν ψήφον.

β) τὸ ἥμισυ τῶν χωρῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς συνιστᾷ τὴν ἀπαρτίαν.

γ) αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται μετὰ τὴν ἀπλὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐκφραζομένων ψήφων.

δ) ἡ ἀποχὴ δὲν θεωρεῖται ὡς ψῆφος.

ε) εἰς ἀντιπρόσωπον δὲν δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ παρὰ μόνον μίαν χώραν καὶ δὲν δύναται νὰ ψηφίσῃ παρὰ μόνον ἐξ ὀνόματος ταύτης.

9. Αἱ χώραι τῆς ἑνώσεως αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς γίνονται ἀποδεκταὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ὡς παρατηρηταί.

10. Ἡ ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίνει τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τῆς.

Ἄρθρον 15.

1. α) Αἱ διοικητικαὶ ἐργασίαι αἱ ἐπιβαρύνονται τὴν ἑνωσιν διασφαλίζονται ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου, τὸ ὁποῖον διαδέχεται τὸ Γραφεῖον τῆς ἑνώσεως, συγχωνευόμενον μετὰ τὸ Γραφεῖον τῆς ἑνώσεως, τὸ ὁποῖον ἔχει ἰδρυθῇ ἀπὸ τὴν Διεθνή Σύμβασιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων.

β) Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ἐξασφαλίζει εἰδικώτερον τὴν Γραμματείαν τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς ἑνώσεως.

γ) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ὁργανώσεως εἶναι ὁ ἱεραρχικῶς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ἑνώσεως καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην.

2. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον μεριμνᾷ διὰ τὴν συλλογὴν καὶ δημοσιεύσιν πληροφοριῶν ἀφορώσων εἰς τὴν προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας. Ἐκάστη χώρα τῆς ἑνώσεως γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τὸ ταχύτερον δυνατόν, τὸ κείμενον παντὸς νέου Νόμου ὡς καὶ τὰ ἐπίσημα κείμενα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας. Ἀφ' ἐτέρου ἐφοδιάζει τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον δι' ὅλων τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν Βιομηχανικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν προστασίαν ταύτης δημοσιεύσεων τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς ἐφ' ὅσον αἱ δημοσιεύσεις αὗται ἐκρίθησαν παρὰ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου ἐνδιαφέρουσαι διὰ τὴν ἐργασίαν του.

3. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον δημοσιεύει μηνιαῖον περιοδικόν.

4. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον χορηγεῖ εἰς ἀπάσας τὰς χώρας τῆς ἑνώσεως —τῇ αἰτῇσι των— πληροφορίας ἐπὶ θεμάτων σχετικῶν μετὰ τὴν προστασίαν τῆς Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

5. Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ἀσχολεῖται μετὰ μελέτας καὶ παρέχει διαφόρους ἐξυπηρετήσεις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς προστασίας Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας.

6. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ προσωπικοῦ ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ, λαμβάνουν μέρος, ἄνευ δικαιώματος ψήφου εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνελεύσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ οἰαδήποτε ἄλλης Ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομῶνων ἢ ομάδος ἐργασίας. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἢ μέλος τοῦ προσωπικοῦ, ὀριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ εἶναι αὐτεπαγγέλτως Γραμματεὺς τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων.

1) α) Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον, συμφώνως πρὸς τὰς δὴ γίγας τῆς Συνελεύσεως καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, προετοιμάζει τὰς συσκέψεις ἀναθεωρήσεως τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως διαφόρων ἐκείνων τῶν ἄρθρων 13—17.

β) Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον δύναται εἰς τε τοὺς Διακυβερνητικοὺς καὶ τοὺς Διεθνεῖς μὴ Κυβερνητικοὺς Ὁργανισμοὺς νὰ παρέχῃ τὰς συμβουλὰς του ὡς πρὸς τὴν προετοιμασίαν τῶν συσκέψεων ἀναθεωρήσεως.

γ) Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ ὀριζόμενα πρόσωπα λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συζητήσεις τῆς ἀνωτέρω διασκέψεως ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

δ) Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον ἐκτελεῖ οἰανδήποτε ἄλλην ἐργασίαν ἥτις ἤθελε τῷ ἀνατεθῇ.

"Αρθρον 16.

1. α) 'Η 'Ενωσις ἔχει προϋπολογισμὸν.

β) 'Ο Προϋπολογισμὸς τῆς 'Ενώσεως περιλαμβάνει τὰς καθαρὰς εἰσπράξεις καὶ προσόδους τῆς 'Ενώσεως, τὴν συνεισφορὰν τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κοινῶν δαπανῶν τῶν 'Ενώσεων ὡς καὶ περιπτώσεως δοθείσης τὸ ποσὸν τὸ τιθέμενον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ Διασκέψεως τῆς 'Οργανώσεως.

γ) Κοινὰ δαπάναι τῶν 'Ενώσεων εἶναι αἱ δαπάναι αἱ ὁποῖαι δὲν ἀφοροῦν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν 'Ενωσιν ἀλλὰ καὶ εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας ἄλλας 'Ενώσεις διευθυνομένας ὑπὸ τῆς 'Οργανώσεως. Τὸ ποσὸν συμμετοχῆς τῆς 'Ενώσεως εἰς τὰς κοινὰς δαπάνας εἶναι ἀνάλογον τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν δι' αὐτὴν αἱ τοιαῦτα δαπάναι.

2. 'Ο προϋπολογισμὸς τῆς 'Ενώσεως καταρτίζεται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀπαιτήσεων συντονισμοῦ μετὰ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν λοιπῶν ὑπὸ τῆς 'Οργανώσεως διευθυνομένων 'Ενώσεων.

3. 'Ο προϋπολογισμὸς τῆς 'Ενώσεως χρηματοδοτεῖται ἐκ τῶν κάτωθι πηγῶν:

1) Συνεισφορῶν τῶν χωρῶν τῆς 'Ενώσεως.

2) τῶν τελῶν καὶ ὀφειλομένων ποσῶν διὰ τὰς προσφερθείσας ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου εἰς τὴν 'Ενωσιν ὑπηρεσίας.

3) τοῦ προϊόντος πωλήσεως τῶν δημοσιεύσεων, τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν 'Ενωσιν ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπορρέοντων ἐκ τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύσεων.

4) τῶν δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ ἐπιδοτήσεων.

5) τῶν ἐνοικίων, τόκων καὶ λοιπῶν ἐσόδων.

4. α) Πρὸς καθορισμὸν τῆς συνεισφορᾶς τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐκάστη χώρα τῆς 'Ενώσεως ἔχει καταταγῇ εἰς ὠρισμένην τάξιν καὶ καταβάλλει τὰς ἐτησίας εἰσφορὰς τῆς ἐπὶ τῇ βάσει ὠρισμένου ἀριθμοῦ μονάδων, ὡς κάτωθι:

Τάξις	I	25
»	II	20
»	III	15
»	IV	10
»	V	5
»	VI	3
»	VII	1

β) 'Εφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐγένετο προηγουμένως, ἐκάστη χώρα κατὰ τὸν χρόνον καθάρσεως τῆς Πράξεως Κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ὑποδεικνύει τὴν τάξιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ καταταγῇ. 'Η τάξις δύναται ν' ἀλλάξη. 'Εὰν ἡ χώρα ἤθελεν ἐκλέξει κατωτέραν τάξιν αὕτη δέον νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰ μίαν τῶν τακτικῶν τῆς συνεδριάσεων. 'Η τοιαύτη ἀλλαγὴ ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολιτικοῦ ἔτους, ὅπερ ἔπεται τῆς ὡς ἄνω συνεδριάσεως.

γ) 'Η ἐτησία συνεισφορὰ ἐκάστης χώρας εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου ἡ ἀναλογία, πρὸς τὸ γενικὸν σύνολον, ἐτησίων εἰσφορῶν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς 'Ενώσεως ὅλων τῶν χωρῶν, εἶναι ἡ ἰδία πρὸς τὴν σχέσιν μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ

τῶν μονάδων τῆς τάξεως εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν αὕτη καταταγῇ καὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ μονάδων τῶν χωρῶν.

δ) Αἱ εἰσφοραὶ καταβάλλονται τὴν 1ην 'Ικνουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ε) Χώρα καθυστεροῦσα τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν τῆς δὲν δύναται ν' ἀσκῇ δικαίωμα ψήφου εἰς οὐδὲν τῶν ὀργάνων τῆς 'Ενώσεως τῆς ὁποίας εἶναι μέλος ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῆς καθυστερουμένης ὀφειλῆς εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσφορῶν τὰς ὁποίας ὀφείλει κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη. Πλὴν ὅμως ἡ ἀνωτέρω χώρα δύναται νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα ψήφου ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὀργάνων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον τὸ ὄργανον τοῦτο κρίνει ὅτι ἡ καθυστέρησις ὀφείλεται εἰς ἐξαιρετικὰς ἢ ἀναποφεύκτους περιστάσεις.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἐνεκρίθῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου δικαίωματος, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνακαταρτίζεται συμφώνως πρὸς τὰς προβλεφθείσας ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ διακανονισμοῦ καταστάσεις.

5. Τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τελῶν ἐξ ὑπηρεσιῶν προσφερθεῖσων ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου πρὸς τὴν 'Ενωσιν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ εἰς τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Επιτροπὴν.

6. α) 'Η 'Ενωσις διαθέτει ἓνα ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἐκ καταβολῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκάστης χώρας. 'Εὰν τὸ κεφάλαιον καταστῇ ἀνεπαρκές, ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει διὰ τὴν αὐξήσιν του.

β) τὸ ἀρχικὸν ποσὸν καταβολῆς ἐκάστης χώρας, πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀνωτέρω κεφαλαίου ὡς καὶ τὸ ποσὸν συμμετοχῆς εἰς τὴν αὐξήσιν τούτου εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν εἰσφορὰν τῆς χώρας ταύτης διὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὁποῖον συνειστέθη τὸ κεφάλαιον ἢ ἀπεφασίσθη ἡ αὐξήσις.

γ) 'Η ἀναλογία καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς ἀποφασίζονται ὑπὸ τῆς συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς 'Επιτροπῆς Συντονισμοῦ τῆς 'Οργανώσεως.

7. α) 'Η συμφωνία ὡς πρὸς τὴν ἔδραν συναφθεῖσα μετὰ τῆς χώρας εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας ἡ 'Οργάνωσις ἔχει τὴν ἔδραν τῆς προβλέπει ὅτι ἐὰν τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον εἶναι ἀνεπαρκές, ἡ χώρα αὕτη χορηγεῖ προκαταβολὰς. Τὸ ποσὸν τῶν προκαταβολῶν τούτων καὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς χορηγήσεως τῶν ρυθμίζονται δι' ἰδιαίτερων συμφωνιῶν μεταξὺ τῆς ἐν λόγῳ χώρας καὶ τῆς ὀργανώσεως. Καθ' ὃν χρόνον κρίνεται ἡ χορήγησις προκαταβολῆς ἡ χώρα αὕτη διαθέτει αὐτεπαγγέλτως μίαν ἔδραν εἰς τὴν 'Εκτελεστικὴν 'Επιτροπὴν.

β) 'Η ἀναφερομένη εἰς τὸ ἐδάριον α' χώρα καὶ ὁ ὀργανισμὸς ἔχουν ἐκάτερος τὸ δικαίωμα νὰ καταγγέλλουν τὴν ὑποχρέωσιν τῆς χορηγήσεως προκαταβολῶν δι' ἐγγράφου κοινοποιήσεως. 'Η καταγγελία ἰσχύει 3 ἔτη μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται αὕτη.

8. 'Ο ἔλεγχος καὶ ἡ ἐπαλήθευσις τῶν λογαριασμῶν ἐξασφαλίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ μιᾶς ἢ περισσοτέρων χωρῶν τῆς

Ἐνώσεως ἢ ὑπὸ ἐξωτερικῶν ἐλεγκτῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῇ συναινέσει των.

Ἄρθρον 17.

1. Προτάσεις τροποποιήσεως τῶν ἁρθρῶν 13, 14, 15 καὶ 16 καὶ τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δύνανται νὰ υποβληθῶσι παρ' ἐκάστης χώρας μέλους τῆς Συνελεύσεως, παρὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Αἱ προτάσεις αὗται γνωστοποιοῦνται παρὰ τοῦ τελευταίου τούτου εἰς τὰς χώρας μέλη τῆς Συνελεύσεως τοῦλάχιστον 6 μῆνας πρὸ τῆς υποβολῆς των πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

2. Πᾶσα τροποποίησις τῶν εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀναφερομένων ἁρθρῶν ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Ἡ ἐγκρίσις ἀπαιτεῖ τὰ τρία τέταρτα τῶν ψήφων. Πάντως κάθε τροποποίησις τοῦ ἁρθροῦ 13 καὶ τῆς παρούσης παραγράφου ἀπαιτεῖ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν ἐκφραζομένων ψήφων.

3. Πᾶσα τροποποίησις τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1 ἁρθρῶν τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς λήψεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν γραπτῶν κοινοποιήσεων ἀποδοχῆς ἐπιτευχθείσης συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ ἐκ τῶν τριῶν τετάρτων τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀπετέλουν μέλη τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγκρίσεως τῆς τροποποιήσεως. Πᾶσα τροποποίησις τῶν ἀνωτέρω ἁρθρῶν γενομένη δεκτὴ ὡς ἀνωτέρω δεσμεύει ὅλας τὰς χώρας μέλη τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς τροποποιήσεως ἢ τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι γίνονται μέλη εἰς μίαν μεταγενεστέραν ἡμερομηνίαν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει πᾶσα τροποποίησις διὰ τῆς ὁποίας αὐξάνονται αἱ οἰκονομικαὶ ὑποχρεώσεις τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως δὲν δεσμεύει εἰ μὴ μόνον τὰς χώρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ἔχουσι γνωστοποιήσει τὴν παραδοχὴν τῆς τοιαύτης τροποποιήσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις ὑπόκειται εἰς ἀναθεωρήσεις με σκοπὸν διὰ βελτιώσεων νὰ τελειοποιηθῇ τὸ σύστημα τῆς Ἐνώσεως.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συσκέψεις θὰ λαμβάνουν χώραν διαδοχικῶς εἰς μίαν τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν εἰρημένων χωρῶν.

3. Αἱ τροποποιήσεις τῶν ἁρθρῶν 13—17 διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 17.

Ἄρθρον 19.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι αἱ χώραι τῆς Ἐνώσεως ἐπιφυλάσσονται τοῦ δικαιώματος νὰ προβοῦν μεταξὺ των εἰς εἰδικὰς συμφωνίας διὰ τὴν προστασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας ἐφ' ὅσον αἱ συμφωνίαι αὗται δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐκάστη τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως υπογράφουσα τὴν παρούσαν σύμβασιν δύναται νὰ κυρώσῃ ταύτην καὶ ἐφ' ὅσον δὲν προσυπέγραψε ταύτην νὰ προσχωρήσῃ εἰς ταύτην. Αἱ πράξεις κυρώσεως καὶ προσχωρήσεως κατατίθενται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

β) ἐκάστη τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως δύναται νὰ δηλώσῃ, εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ὅτι ἡ κύρωσις ἢ ἡ προσχωρήσις τῆς δὲν θὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν (1) εἰς τὰ ἄρθρα 1—12 ἢ (2) εἰς τὰ ἄρθρα 13—17.

γ) ἐκάστη τῶν χωρῶν τῆς Ἐνώσεως ἢ ὁποία, συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον (β), ἔχει ἀποκλείσει τὴν ἐφαρμογὴν τῆς κυρώσεως τῆς ἢ τῆς προσχωρήσεως τῆς μίαν ἐκ τῶν δύο ὁμάδων τῶν ἁρθρῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ρηθὲν ἐδάφιον, δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μεταγενεστέρως νὰ δηλώσῃ ὅτι αὕτη ἐπεκτείνει τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συνεπειῶν τῆς κυρώσεως τῆς ἢ τῆς προσχωρήσεως τῆς εἰς τὴν ὁμάδα ταύτην τῶν ἁρθρῶν. Μία τοιαύτη δήλωσις κατατίθεται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

2. α) Τὰ ἄρθρα 1—12 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς δέκα πρώτας χώρας τῆς Ἐνώσεως αἱ ὁποῖαι κατέθεσαν τὰ ἔγγραφα κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ὑποβολῆς δηλώσεως ὡς ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ παράγραφος 1) β) 1) τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δεκάτου ἔγγραφου κατακυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

β) Τὰ ἄρθρα 13—17 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὰς δέκα πρώτας χώρας τῆς Ἐνώσεως αἱ ὁποῖαι ἔχουν καταθέσει ἔγγραφα κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως ἄνευ ὑποβολῆς δηλώσεως ὡς ἐπιτρέπει ἡ παράγραφος 1) β) 1) τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δεκάτου ἔγγραφου κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως.

γ) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἀρχικῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων α) καὶ β) ἐκάστης τῶν δύο ὁμάδων ἁρθρῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1) β) 1) καὶ 11), καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1) β), τὰ ἄρθρα 1—17 ἰσχύουν δι' ἐκάστην χώραν τῆς Ἐνώσεως, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐδάφια α) καὶ β) ἥτις καταθέτει ἔγγραφο κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, καθὼς καὶ δι' ἐκάστην χώραν τῆς Ἐνώσεως ἥτις καταθέτει δηλώσιν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1) γ), τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ μιᾶς τοιαύτης καταθέσεως ἐκτὸς ἐὰν ὑποδεικνύεται εἰς τὴν κατατεθεισάν σχετικὴν πρᾶξιν μεταγενεστέρᾳ ἡμερομηνίᾳ. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ παρούσα πρᾶξις ἰσχύει διὰ τὴν χώραν ταύτην ἀπὸ τῆς οὕτως ἀναφερομένης ἡμερομηνίας.

3. Δι' ἐκάστην χώραν τῆς Ἐνώσεως ἥτις καταθέτει πρᾶξιν κυρώσεως ἢ προσχωρήσεως τὰ ἄρθρα 18—30 τίθενται ἐν ἰσχύϊ τὴν πρώτην ἡμερομηνίαν κατὰ τὴν ὁποίαν μία οἰαδήποτε τῶν ὁμάδων ἁρθρῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 1) β) τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν χώραν ταύτην συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 2 α) ἢ γ).

Ἄρθρον 21.

1. Ἐκάστη χώρα ξένη πρὸς τὴν Ἐνωσιν δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Πρᾶξιν καὶ νὰ καταστήσῃ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, μέλος τῆς Ἐνώσεως. Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως κατατίθενται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν.

2. Προκειμένου περὶ χώρας ξένης πρὸς τὴν Ἐνωσιν ἥτις κατέθεσε τὰ ἔγγραφα τῆς προσχωρήσεως ἕνα μῆνα ἢ περισσότερον πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης πρᾶξεως ἢ ἀνωτέρω πρᾶξις θὰ τεθῇ

έν ισχύι κατά την ήμερομηνίαν καθ' ἣν τίθενται έν ισχύι αἱ διατάξεις διὰ πρώτην φοράν κατ' ἐφαρμογήν τοῦ ἄρθρου 20) 2) α) ἢ β) ἐκτὸς ἂν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προᾶξιν προσχωρήσεως μεταγενεστέρα ήμερομηνία. Ἐν τούτοις: I) ἐὰν τὰ ἄρθρα 1—12 δὲν τίθενται έν ισχύι κατ' αὐτὴν τὴν ήμερομηνίαν, μία τοιαύτη χώρα θὰ δεσμεύεται κατὰ τὴν μεσολαβοῦσαν περίοδον πρὸ τῆς ισχύος τῶν διατάξεων τούτων καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν τούτων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1—12 τῆς πράξεως (Συμβάσεως) τῆς Λισσαβῶνος. II) ἐὰν τὰ ἄρθρα 13—17 δὲν ἐτέθησαν έν ισχύι κατὰ τὴν ήμερομηνίαν ταύτην, μία τοιαύτη χώρα θὰ δεσμεύεται κατὰ τὴν περίοδον πρὸ τῆς ισχύος τῶν διατάξεων τούτων καὶ εἰς ἀναπλήρωσιν τούτων, ὑπὸ τῶν ἄρθρων 13 καὶ 14 3), 4) καὶ 5) τῆς Πράξεως (Συμβάσεως) τῆς Λισσαβῶνος.

Ἐὰν μία χώρα ὑποδεικνύη μεταγενεστέραν ήμερομηνίαν εἰς τὸ ἔγγραφον προσχωρήσεως τῆς, ἡ παρούσα πράξις ισχύει διὰ τὴν χώραν ταύτην ἀπὸ τῆς ὑποδεικνυομένης οὕτως ήμερομηνίας.

β) προκειμένου περὶ χώρας ξένης πρὸς τὴν Ἑνωσιν ἣτις κατέθεσε ἔγγραφον προσχωρήσεως εἰς μεταγενεστέραν ήμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ισχύος μιᾶς μόνον ὁμάδος ἄρθρων τῆς παρούσης Πράξεως ἢ εἰς ήμερομηνίαν προγενεστέραν ταύτης τοῦλάχιστον ἐνὸς μηνός, ἡ παρούσα πράξις τίθεται έν ισχύι ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἐδάφιον α) τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ήμερομηνίας καθ' ἣν ἡ προσχωρήσις τῆς ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐκτὸς ἂν ὑποδεικνύεται μία μεταγενεστέρα ήμερομηνία εἰς τὸ ἔγγραφον προσχωρήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ παρούσα πράξις τίθεται έν ισχύι διὰ τὴν χώραν ταύτην εἰς τὴν οὕτως ὑποδεικνυομένην ήμερομηνίαν.

3. Προκειμένου περὶ χώρας ξένης εἰς τὴν Ἑνωσιν, ἣτις κατέθεσε ἔγγραφον προσχωρήσεως μετὰ τὴν ήμερομηνίαν θέσεως έν ισχύι τῆς παρούσης πράξεως έν τῷ συνόλῳ τῆς ἢ τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ήμερομηνίας ταύτης ἡ παρούσα πράξις (σύμβασις) ισχύει τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς ήμερομηνίας καθ' ἣν ἡ προσχωρήσις τῆς ἐκοινοποιήθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὑποδεικνύεται μεταγενεστέρα ήμερομηνία εἰς τὸ ἔγγραφον προσχωρήσεως. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἡ παρούσα πράξις θὰ ισχύη διὰ τὴν χώραν ταύτην κατὰ τὴν οὕτως ὑποδεικνυομένην ήμερομηνίαν.

Ἄρθρον 22.

Ἐπὶ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προβλεπομένων ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 20—1) β) καὶ 28—2), ἡ κατακύρωσις ἢ προσχώρησις συνεπάγεται κατὰ πλήρη δικαιώματα τὴν ἀποδοχὴν ὧν τῶν ὄρων καὶ τὴν παραδοχὴν ὧν τῶν ὑπὸ τῆς παρούσης πράξεως καθοριζομένων πλεονεκτημάτων.

Ἄρθρον 23.

Μετὰ τὴν θέσιν έν ισχύι τῆς παρούσης πράξεως έν τῷ συνόλῳ τῆς μία χώρα δὲν θὰ δύναται νὰ προσχωρῇ εἰς πράξεις προγενεστέρας τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Πᾶσα χώρα δύναται νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ ἔγγραφον κατακύρωσεως ἢ προσχωρήσεως ἡ δύναται νὰ πληροφορήσῃ τὸν Γεν. Δ/ντὴν ἑγγράφως ἀνὰ πᾶσαν μεταγενεστέραν στιγμὴν

ὅτι ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς ὁλόκληρον ἢ τμήμα τῆς ἐπικρατείας καθοριζόμενον εἰς τὴν δήλωσιν ἢ τὴν κοινοποίησιν (γνωστοποίησιν) διὰ τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.

2. Πᾶσα χώρα ἣτις πρέσβη εἰς μίαν τοιαύτην δήλωσιν ἡ μίαν τοιαύτην γνωστοποίησιν δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸν Γεν. Δ/ντὴν ὅτι ἡ παρούσα Σύμβασις παύει ισχύουσα εἰς ὁλόκληρον ἢ τμήμα τῆς ἐπικρατείας.

3. α) Πᾶσα δήλωσις γενομένη δυνάμει τῆς παραγράφου 1 λαμβάνει ισχὺν τὴν ἰδίαν ήμερομηνίαν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰ ἔγγραφα κατακύρωσεως ἢ προσχωρήσεως καὶ πᾶσα κοινοποίησις ἐνεργουμένη δυνάμει τῆς παραγράφου ταύτης θὰ ισχύη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Δ/ντοῦ.

β) Πᾶσα κοινοποίησις ἐνεργουμένη δυνάμει τῆς παραγράφου 2 θὰ ἀρχίσῃ νὰ ισχύη μετὰ δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Γεν. Δ/ντοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Πᾶσα χώρα μέλος τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν, νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως (2). Ἐξυπακούεται ὅτι ὅταν μία χώρα καταθέτῃ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα κατακύρωσεως ἢ προσχωρήσεως θὰ εἶναι εἰς θέσιν συμφώνως πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν τῆς νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 26.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις παραμένει έν ισχύι ἄνευ περιορισμοῦ διαρκείας.

2. Πᾶσα χώρα δύναται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν σύμβασιν διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν Γεν. Δ/ντὴν. Ἡ καταγγελία αὕτη συνεπάγεται ἐπίσης καὶ τὴν καταγγελίαν ὧν τῶν προγενεστέρων πράξεων καὶ δὲν ισχύει ἐμὴ μόνον ἐπὶ τῆς χώρας ἣτις ἐνεργεῖ τὴν τοιαύτην καταγγελίαν, τῆς συμβάσεως παραμενούσης έν ισχύι διὰ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Ἑνώσεως.

3. Ἡ καταγγελία θὰ ἀρχίσῃ νὰ ισχύη μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου καταγγελίας δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρὰ μιᾶς χώρας πρὸ τῆς λήξεως μιᾶς προθεσμίας πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ήμερομηνίας καθ' ἣν κατέστη μέλος τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἀντικαθιστᾷ, εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐφαρμόζεται καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐφαρμογῆς τῆς, τὴν Σύμβασιν τῶν Παρισίων τῆς 20ῆς Μαρτίου 1883 καὶ τὰς μεταγενεστέρας πράξεις ἀναθεωρήσεως.

2. α) Προκειμένου περὶ χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἢ δὲν ἐφαρμόζεται καθ' ὁλόκληρον ἀλλὰ εἰς τὰς ὁποίας ἐφαρμόζεται ἡ πράξις τῆς Λισσαβῶνος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1958, ἡ τελευταία αὕτη παραμένει έν ισχύι έν τῷ συνόλῳ τῆς ἢ καθ' ὃ μέρος ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν τὴν ἀντικαθιστᾷ δυνάμει τῆς παραγράφου 1.

β) 'Ομοίως, προκειμένου περί χωρών εις τὰς οποίας δὲν ἐφαρμόζεται ἡ παρούσα Σύμβασις οὔτε μέρος αὐτῆς οὔτε ἡ πρᾶξις τῆς Λισσαβῶνος τῆς 31 'Οκτωβρίου 1958 παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἡ πρᾶξις τοῦ Λονδίνου τῆς 2 'Ιουνίου 1934 ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ καθ' ὃ μέρος ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν τὴν ἀντικαθιστᾷ δυνάμει τῆς παραγράφου 1.

γ) 'Ομοίως προκειμένου περί χωρῶν εις τὰς οποίας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ παρούσα πρᾶξις οὔτε μέρος αὐτῆς οὔτε ἡ πρᾶξις τῆς Λισσαβῶνος οὔτε ἡ πρᾶξις τοῦ Λονδίνου, ἡ πρᾶξις τῆς Χάγης τῆς 6ης Νοεμβρίου 1925 παραμένει ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ καθ' ὃ μέρος ἡ παρούσα πρᾶξις δὲν τὴν ἀντικαθιστᾷ δυνάμει τῆς παραγράφου 1.

3. Χῶραι ξέναι εἰς τὴν Ἑνώσειν αἰτίνες γίνονται μέλη τῆς παρούσης πράξεως ἐφαρμόζον τὴν αὐτὴν εἰς τὰς σχέσεις των με πᾶσαν χώραν τῆς Ἑνώσεως ἡ οποία δὲν εἶναι συμβαλλόμενον μέρος εἰς τὴν ἐν λόγῳ Σύμβασιν ἢ ἡ οποία ἂν καὶ τυγχάνη συμβαλλόμενον μέρος, ἔχει προβῆ εἰς τὴν δὴλωσιν τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἄρθρον 20.1)β)1). Αἱ εἰρημέναι χῶραι δέχονται: ὅτι ἡ ἐν λόγῳ χώρα τῆς Ἑνώσεως ἐφαρμόζει εἰς τὰς σχέσεις των με αὐτὰς τὰς διατάξεις τῆς πλέον προσηφάνου Συμβάσεως ἣς τυγχάνει συμβαλλόμενον μέρος.

*Ἄρθρον 28.

1. Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων χωρῶν τῆς Ἑνώσεως ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἣτις δὲν θὰ ρυθμίζεται διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν διαπραγματεύσεων δύναται νὰ φέρεται παρ' οἰασδήποτε τῶν χωρῶν πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου δι' αἰτήσεως συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τοῦ δικαστηρίου, ἐκτὸς ἂν αἱ διάδικοι χῶραι συμφωνοῦν πρὸς διακανονισμόν κατ' ἄλλον τρόπον.

Τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον θὰ ἐνημερώνεται παρὰ τῆς αἰτούσης τὴν ἐκδίκασιν τῆς διαφορᾶς χώρας καὶ δι' αὐτοῦ θὰ λαμβάνουν γνῶσιν ταύτης καὶ αἱ ἄλλαι χῶραι τῆς Ἑνώσεως.

2. Πᾶσα χώρα δύναται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ τῆς καταθέσεως τῶν σχετικῶν ἐγγράφων κατακυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν θεωρεῖ αὐτὴν δεσμευμένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1. 'Όσον ἀφορᾷ τὰς διαφορὰς μεταξὺ μιᾶς τοιαύτης χώρας καὶ πάσης ἄλλης χώρας τῆς Ἑνώσεως, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν ἐφαρμόζονται.

3. Πᾶσα χώρα ἡ οποία προβαίνει εἰς δὴλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γεν. Δ/ντὴν.

*Ἄρθρον 29.

1. α) Ἡ παρούσα πρᾶξις ὑπεγράφη εἰς ἐν μόνον ἀντίγραφον εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ κατετέθη παρὰ τῇ Κυβερνήσει τῆς Σουηδίας.

β) Ἐπίσημα κείμενα ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Γεν. Δ/ντοῦ κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων εἰς τὴν γερμανικὴν, ἀγγλικὴν, ἰσπανικὴν, ἰταλικὴν, πορτογαλικὴν καὶ ρωσικὴν καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας τὰς οποίας δυνατόν νὰ ὑποδείξῃ ἡ συνέλευσις.

γ) Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς ἐρμηνείας τῶν διαφορῶν κειμένων ἐπικρατέστερον θὰ εἶναι τὸ γαλλικὸν κείμενον.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν εἰς Στοκχόλμην μέχρι 13 'Ιανουαρίου 1968.

3. Ὁ Γεν. Δ/ντὴς μεταβιβάζει δύο ἀντίγραφα κεκυρωμένα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σουηδίας, τοῦ ὑπογραφέντος κειμένου τῆς παρούσης πράξεως πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ὧν τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως καὶ τῇ αἰτῇ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν πάσης ἄλλης χώρας.

4. Ὁ Γεν. Δ/ντὴς καταθέτει τὴν παρούσαν Σύμβασιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Ο.Η.Ε.

5. Ὁ Γεν. Δ/ντὴς κοινοποιεῖ εἰς τὰς Κυβερνήσεις ὧν τῶν χωρῶν τῆς Ἑνώσεως τὰς ὑπογραφάς, τὰς καταθέσεις τῶν σχετικῶν ἐγγράφων κατακυρώσεως ἢ προσχωρήσεως καὶ τὰς δηλώσεις τὰς συμπεριλαμβανομένας εἰς τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἢ γενομένας κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 20.1)γ), τὴν ἔναρξιν ἰσχύος ὧν διατάξεων τῆς παρούσης πράξεως, τὰς σχετικὰς κοινοποιήσεις καταγγελίας καὶ τὰς σχετικὰς κοινοποιήσεις τὰς γενομένας κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 24.

*Ἄρθρον 30.

1. Μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῶν καθήκοντων τοῦ ὑπὸ τοῦ πρώτου Γεν. Δ/ντοῦ, αἱ διαφοροὶ ἐκθέσεις, δυνάμει τῆς παρούσης πράξεως, πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ὁργανώσεως ἢ πρὸς τὸν Γεν. Δ/ντὴν θεωροῦνται ὡς ἀναφερόμεναι ἀντιστοίχως πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑνώσεως ἢ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς.

2. Αἱ χῶραι τῆς Ἑνώσεως, αἱ οποῖαι δὲν δεσμεύονται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 13—17 δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν περιόδου πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως τῆς συνιστώσης τὸν ὀργανισμόν νὰ ἀσκήσῃ, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦν, τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 13—17 τῆς παρούσης δικαιώματα ὡς ἐὰν ἐδεσμεύοντο ὑπὸ τῶν ἄρθρων τούτων. Κάθε χώρα ἐπιθυμοῦσα νὰ ἀσκήσῃ τὰ ρηθέντα δικαιώματα καταδέτει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸν Γεν. Δ/ντὴν ἐγγράφον κοινοποιήσιν ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς παραλαβῆς τῆς. Αἱ ἐν λόγῳ χῶραι θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς Συνελεύσεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω περιόδου.

3. Ἐφ' ὅσον ὅλαι αἱ χῶραι τῆς Ἑνώσεως δὲν ἔχουν γίνῃ μέλη τῆς Ὁργανώσεως τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ὁργανώσεως θὰ ἐνεργῇ ἐξ ἴσου ὡς Γραφεῖον τῆς Ἑνώσεως, ὃ δὲ Γενικὸς Δ/ντὴς ὡς Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τούτου.

4. Ὅταν ὅλαι αἱ χῶραι τῆς Ἑνώσεως γίνουν μέλη τῆς Ὁργανώσεως τὰ δικαιώματα, ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἀγκυρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑνώσεως θὰ περιέρχονται εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Ὁργανώσεως.

Ἐφ' ὃ οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτηθέντες ὑπογράφουν τὴν παρούσαν πρᾶξιν.

Συνετάγη εἰς Στοκχόλμην 14 'Ιουλίου 1967.

*Ἄρθρον δεῦτερον.

Ἡ ἰσχὺς ἀπασῶν τῶν διατάξεων τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ἐν παραγράφῳ 2 ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 20 αὐτῆς, ὀριζομένου χρόνου.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1975

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ